

Editat per

Mans Unides

Periòdic de la campanya de sensibilització "Fem del món la Terra de tothom" ■ Exemplar gratuït

Paper 100% reciclat

Foto: La Vanguardia

El capital financer i les multinacionals imposen les regles de la globalització

Les transnacionals i les institucions financeres internacionals (OMC, FMI, BM...) intenten imposar arreu del món les receptes econòmiques del Consens de Washington, malgrat que l'aplicació d'aquestes mesures produeix greus conseqüències socials en els països empoirats del Sud. **Pàg. 3**

Les armes lleugeres causen cada dia mil morts

Foto: La Vanguardia

Els fabricants d'armes les fan cada vegada més lleugeres, cosa que permet reclutar nens per a les guerres. Actualment hi ha 300.000 nens soldats participant en conflictes armats. Els membres permanents del Consell de Seguretat de l'ONU, que haurien de vetllar per la Pau mundial, són els principals exportadors d'armes. **Pàg. 14**

La globalització neoliberal aguditza les desigualtats

La meitat de la humanitat ha de sobreviure amb menys de dos euros al dia

Foto: La Vanguardia

La globalització bomba riquesa des dels països pobres cap als rics. Al Sud només li queden les engrunes

Mans Unides edita aquest periòdic per informar sobre la globalització, un fenomen que indubtablement pot ser font d'oportunitats, però que tal

com s'està desenvolupant en l'actualitat esta causant greus conseqüències socials a la major part de la humanitat. Els països rics són cada cop més

rics mentre que els pobres són cada cop més pobres a causa de les regles injustes del comerç, el deute extern o el mercat de primeres matèries. **Pàg.7**

El Deute Extern condemna a la pobresa el 80% de la humanitat

El cardenal hondureny **Oscar Rodríguez Madariaga** ho té molt clar: "Per què si hi ha diners per fer la guerra contra l'ésser humà no n'hi ha per a la guerra contra la pobresa? Si s'arriben a publicar algun dia els costos de la guerra d'Iraq es veurà que es pot cancel·lar el Deute Extern dels països empoirats." Mans Unides impulsa la campanya "Sens dubte, sense deute". **Pàg. 11 i 23**

Els països del nord consumeixen tres quartes parts de l'energia del planeta

Foto: La Vanguardia

Les nacions industrialitzades produeixen dos terços dels residus i els exporten en gran part als països empoirats. Si no prenem consciència que els recursos són limitats, aquest model de desenvolupament és insostenible. **Pàg. 12-13**

ENTREVISTA

Foto: Mans Unides

PERE CASALDÀLIGA
"Qui té el capital té la comunicació i la manipula i la falseja"

El bisbe emèrit català de Sao Felix do Araguaia (Brasil) analitza les contradiccions de la mundialització neoliberal. **Pàg. 2 i 4**

La deslocalització desencadena una cursa cap a la precarietat laboral

Les empreses deslocalitzen la producció i fabriquen als països que ofereixen salaris més baixos i garanteixen pau laboral. La fabricació, en condicions precàries, es fa al Sud i els productes es consumeixen al Nord. **Pàg. 14**

Progrés o retrocés?

La globalització neoliberal està incrementant els nivells de desigualtat i pobresa als països més vulnerables

El present i el futur del món s'està construint sota el signe de la globalització neoliberal. Aquest fenomen fomenta i incrementa els nivells de desigualtat estructural entre el Nord i el Sud del món. Els seus efectes més negatius s'estan repetint als països més pobres, mentre que els rics es reparen els beneficis. I és que la globalització ha penetrat en tots els àmbits de la vida. Per això, el futur passa per afrontar els desafiaments que ens planteja.

Alicia Martín Rodié
amartin@mansunides.org

La globalització provoca que cada dia hi hagi menys racons del món que estiguin aïllats, de manera que s'homogeneïtzen els costums i les cultures. Si la globalització es regeix per les lleis de mercat aplicades segons les conveniències dels més poderosos només portarà conseqüències negatives. Aquestes conseqüències les reconeixia Michel Camdessus quan va deixar la direcció de l'FMI: "Si d'una banda, el creixement mitjà mundial ha estat de gairebé el 3,5%, per una altra, s'ha accelerat la degradació del medi ambient; ha augmentat la concentració de la riquesa i la creació d'oligopolis; s'ha reduït la seguretat en el consum dels aliments; s'han agreujat les desigualtats

La globalització promet un paradís de riquesa però condemna milions de persones a la pobresa

a l'interior dels Estats i entre uns països i altres; s'ha generalitzat la criminalitat econòmica organitzada; la uniformització cultural i la radicalització de les identitats comunitàries sembla no tenir límits; la misèria i la fam han abastat cotes insuportables." Que consti que aquest dramàtic inventari no és de cap "sectari extremista antiglobalització".

OPINIÓ

John Pilger
Autor de "Los nuevos gobernantes del mundo"

L'economia global

L'economia global és un terme "orwellià" modern. Aparentment les tracta del comerç econòmic instantani, els telèfons mòbils, els McDonald's, els Starbucks o les vacances contractades a través d'internet. Per sota d'aquesta capa rutilant hi ha la globalització de la pobresa, un món on la majoria d'éssers humans no truquen mai per telèfon i viuen amb menys de dos dòlars al dia, on 6.000 nens moren cada dia de diarrea perquè no tenen accés a l'aigua potable.

Des dels anys vuitanta, en aquest món, que la major part dels que vivim al nord global no veiem, un sistema sofisticat de saqueig ha obligat a més de noranta països a entrar en programes "d'ajust estructural" que no han fet més que augmentar les diferències entre rics i pobres. Ajust que el "quartet" que domina l'Organització Mundial del Comerç (Estats Units, Europa, Canadà i Japó) i el triumvirat de Washington (el Banc Mundial, el Fons Monetari Internacional (FMI) i el Ministeri d'Hisenda dels Estats Units), que controla fins i tot aspectes minúsculs de la política governamental en països en vies de desenvolupament, denominen "construir la nació" i de "bon govern". El seu poder deriva d'un deute impossible de liquidar que obliga els països més pobres a pagar 100 milions de dòlars als creditors occidentals cada dia. El resultat és un món on una minoria de menys de mil milions de persones controla el 80 per cent de la riquesa de la humanitat.

Els mites de la globalització neoliberal

MITE	REALITAT
L'economia pot i ha de créixer indefinidament.	Hi ha límits per al creixement o acabarem amb el nostre planeta.
Si l'economia creix tots millorem.	L'economia pot créixer i, al mateix temps, créixer el nombre d'aturats i l'índex de pobresa.
Si cadascú busca el propi bé, una mà invisible (la del mercat) aconseguirà el millor per a tothom.	El fet d'anar cadascú a la seva, acostuma a comportar que els més dèbils quedin aixafats en aquesta lluita darwinista.
El mercat permet la distribució òptima de béns i preus més ajustats.	Aquest mercat ideal no existeix, les diferències de poder fan que els participants en el mercat siguin molt desiguals entre si, i al final només els més poderosos l'aprofiten.
No té sentit plantejar-se les coses a llarg termini ja que el sistema necessita que el benefici es faci efectiu i immediat.	Plantejar les coses a curt termini, pot impedir, fins i tot, la supervivència en el futur.
El paper dels humans és dominar la natura, posar-la al servei propi.	Prescindir de la natura és suïcidar-se com espècie.

LES CLAUS

La globalització ha produït:

- Un formidable creixement dels intercanvis comercials.
- Una desregulació dels controls i traves al comerç internacional, amb la desaparició de les barreres duaneres.
- Un increment espectacular dels fluxos especulatiu financers.
- La irrupció dels avanços tècnics, que han afavorit la producció en massa, la segmentació dels processos productius i el desplegament de fórmules per al control a distància.
- L'enorme concentració de capitals i fusions empresarials.
- La deslocalització de les empreses a la recerca de salaris més baixos, avantatges fiscals

i règims autoritaris (que garanteixin el benefici més descarnat).

Però atenció, al contrari del que pregonen els seus ideòlegs:

- No és un procés espontani (respon a polítiques tramades, interessades i conscients);
- No té un caràcter descentralitzador (se centra en la tríade: EUA, UE i Japó);
- I no redueix, de cap manera, les dimensions de la pobresa (atès que fa créixer la distància entre els més rics i els més pobres).

Carlos Taibo

Autor de "Globalización neoliberal y hegemonía de EEUU" Ed. Arco Libros.

ENTREVISTA

PERE CASALDÀLIGA

Bisbe emèrit de Sao Felix do Araguaia (Brasil). El bisbe català de la teologia de l'alliberament ha estat guardonat amb el Premi Internacional de Catalunya 2006.

"La globalització és una mena de macrodictadura"

■ El camí a seguir per la societat i el món són respostes com la de Porto Alegre?

■ Si, s'ha de fer el canvi entre el primer i el tercer món. Perquè cada vegada sigui més veritable que només hi ha un món. Es tracta que el primer món prengui consciència que ha de perdre, ha de renunciar, rebaixar el nivell del consumisme, de la prepotència per fer una mica de germanor amb els pobles del tercer món. Vosaltres heu de baixar, nosaltres hem de pujar, per trobar-nos al mig. Ara estem vivint la globalització, que és una mena de macrodictadura militar, econòmica, cultural, social i política.

■ Què me'n diu de l'ALCA? Una nova forma de colonització i dominació de l'Amèrica Llatina?

■ Una de les solucions al problema de llatinoamèrica és l'organització. Nosaltres tenim cada vegada més consciència que Amèrica Llatina només se salvarà continentalment. Vivim ara mateix el perill de l'ALCA, que seria una autèntica conquesta dels Estats Units sobre l'Amèrica Llatina. Ens hem d'unir.

■ A més, cal sumar el problema del deute extern.

■ Alguns països industrialitzats comencen a condonar el deute a canvi de permisos de contaminació al país endeutat. No es pot permetre ni tan sols parlar d'unes solucions tant satànica i hipòcrites. Hi ha d'haver un canvi total en la política exterior del primer món. I els països del tercer món haurien de tenir la valentia de negar-se a pagar el deute. Fins que el primer món no prengui consciència que és ell qui té un deute amb el tercer món, no es solucionarà el problema del deute extern. El tercer món ja l'ha pagat amb moltíssimes vides humanes.

LA FRASE

"Gairebé mai els mercats lliures deixen que les persones siguin veritablement lliures"

Naomi Klein

XIFRES que fan pensar

Només 500 companyies controlen el 70% del comerç i el 30% del PIB mundials

SABIES QUE...

- Cada dia es realitzen més de 500.000 transferències electròniques bancàries en el món, equivalents a 2 bilions de dòlars diaris.
- En termes econòmics, les vendes de la multinacional General Motors equivalen a la suma dels PIB d'Irlanda, Nova Zelanda i Hongria.

Amenaces inquietants

"Si té avanços positius, la globalització duu també en si amenaces inquietants, especialment l'agreujament de les desigualtats entre les economies poderoses i les economies depenents, entre les persones que es beneficien de noves oportunitats i les quals són abandonades a la seva sort. Això convida, doncs, a pensar de manera renovada en la qüestió de la solidaritat. Importa que la globalització no es realitzi en detriment dels més febles".

JOAN PAU II, en la Sessió Plenària de l'Acadèmia Pontifícia de les Ciències Socials.

Elit global

"Molts comparteixen la percepció que la pobresa extrema i la desigualtat són culpa de la globalització i que la globalització està sent impulsada per una elit global, representada per les persones que assisteixen a aquesta convenció".

KOFI ANNAN, secretari general de l'ONU, en el Fòrum Econòmic Mundial de Nova York

Qui exerceix el poder en aquest món globalitzat?

El capital financer i les transnacionals defensen els seus interessos a través de les institucions econòmiques multilaterals: OMC, FMI, BM, Club de Londres...

Qui governa en la globalització? Qui posa les regles? És important conèixer quines institucions i empreses transnacionals sustenten el poder d'aquest món globalitzat. Les raons: s'ha permès que els mercats financers dominin el procés i no s'han repartit de forma equitativa els beneficis i les oportunitats.

Redacció
redaccio@mansunides.org

Les institucions financeres internacionals (OMC, FMI, BM...) intenten imposar arreu del món les receptes econòmiques del Consens de Washington. Volen expandir una determinada política econòmica, malgrat que l'aplicació d'aquestes mesures produeix greus conseqüències socials en els països empobrits del Sud.

Com a justificació, aquestes

Foto: La Vanguardia

El capital financer circula 24 hores per les borses del món

institucions financeres argumenten que les mesures faran que la riquesa es redistribueixi, fet que la realitat dels països del Sud desmenteix dia rere dia.

DOGMES NEOLIBERALS

Les línies d'actuació bàsiques d'aquest model de globalització que el Consens de Washington vol implantar consisteixen a:

- Reduir algunes de les competències més importants de l'Estat.
- Augmentar les privatitzacions del sector públic.
- Reduir les despeses socials i fomentar l'austeritat en àmbits com la sanitat o l'educació.
- Liberalitzar totalment l'economia: exportar més i protegir menys la indústria i agricultura nacionals.
- Garantir en primer lloc i per damunt de qualsevol altre, el dret a la propietat privada.

Les institucions de la globalització neoliberal

FONS MONETARI INTERNACIONAL

És una organització de les Nacions Unides. Un instrument a mans de dirigents mundials per controlar les economies dels països en desenvolupament. La seva funció és atorgar crèdits a països amb dificultats econòmiques, sota estrictes condicions de devolució. En l'àmbit social, fomenta la reducció de subsidis per atur, acomiadaments i menys protecció laboral.

Foto: La Vanguardia

Rodrigo Rato, director general del FMI

BANC MUNDIAL

És el principal creditor dels països en vies de desenvolupament. Per aconseguir accés als crèdits del BM, un país ha de comprometre's a seguir les polítiques econòmiques dissenyades pel FMI. Els països rics controlen més de les dues terceres parts dels vots del BM. Només els Estats Units controlen el 19'6% de la capacitat de decisió d'aquesta institució.

ORGANITZACIÓ MUNDIAL DEL COMERÇ

Fundada al 1995, reuneix 146 països, que suposen un 97% del comerç mundial. És on s'adopten les mesures més importants en relació al comerç internacional. L'OMC mou més de 6 bilions de dòlars a l'any i promou un comerç sense entrebancs. En aquesta dècada, ha provocat la desestabilització de les produccions agrícoles als països en desenvolupament.

ALCA

Zona de lliure comerç de les Amèriques. L'objectiu estratègic d'EE.UU és formar un mercat gegantí i establir el seu poder hegemònic a la regió. L'ALCA tindria un PIB equivalent al 40% del total mundial. Aquesta nova forma de colonialisme oblida els milions de persones que viuen en extrema pobresa a Amèrica i desprotegeix les produccions més petites.

G8

El G7 + Rússia és el grup dels països més poderosos del món (Japó, Estats Units, Canadà, Alemanya, França, Regne Unit i Itàlia). Tenen els dos terços de la riquesa mundial i posseeixen quasi la meitat de les reserves monetàries del planeta. Són els encarregats de vetllar pel respecte estricte del Consens de Washington.

Foto: La Vanguardia

G8. Darrere dels líders mundials hi són les multinacionals

El complex militar industrial i les petrolieres, en el govern d'EUA

Molts dels membres del Govern Nord-americà han tingut relació laboral amb transnacionals armamentístiques i petrolieres. La família de **George W. Bush**, president d'Estats Units, era la propietària de Bush Exploration, que va ser adquirida per Haken Energy. Donant un cop d'ull al Govern Bush, trobem que **D. Cheney** (Vicepresident) va ser president de Halliburton (pri-

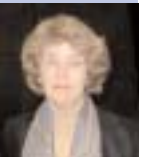
mera contractista de la reconstrucció de l'Iraq); **C. Powell** (exsecretari d'Estat) va ser membre de Gulfstream Aerospace (empresa armamentística); **D. Rumsfeld** (Secretari de Defensa) va ser director de General Instrument (filial de Motorola); i **Condolezza Rice** (Consellera de Seguretat) va ser vocal del Consell d'Administració de Chevron (una transnacional petroliera).

ENTREVISTA

"Es pretenen privatitzar els serveis públics"

SUSAN GEORGE

Vicepresidenta d'ATTAC i directora de l'Institut Transnacional.

Aquesta analista política és autora de nombrosos llibres que són referència dels moviments altermundialistes.

■ Què és l'Acord General de Negocis en Serveis (GATS)?

■ És un acord global per liberalitzar tots els sectors de l'activitat humana, des dels negocis a la cultura, l'educació, el mediambient, la sanitat... perquè les grans companyies tinguin accés i puguin treure beneficis. Pretén privatitzar els serveis públics.

■ Per què creus que és perillós?

■ És perillós perquè les persones necessiten tenir serveis socials, i GATS reduirà tots aquests serveis per a gran part de la població. Aquest acord no crearà més treball ni millors serveis perquè el que pretenen les grans companyies és tenir un monopoli i més ingressos. És una amenaça que s'està negociant en secret a l'OMC, sense que existeixi cap control democràtic dels parlaments ni dels ciutadans. Però els efectes del acord seran irreversibles.

■ No abaixaran els preus amb la liberalització?

■ Amb la liberalització a vegades els preus baixen, però altres pugen. Si s'observa el cas anglès, es veu que molts cops els serveis no han guanyat en eficàcia i sovint els preus s'han pujat. A més a més les persones no només som consumidors, també som comunitats, i si no hi ha accés als serveis públics i tot es privatitza, els pobres es veuran exclous. Ja no tindrem un país, sinó un conjunt d'individus, uns rics i altres pobres.

■ És la fi de l'Estat del Benestar?

■ Podria ser perfectament. GATS és un marc internacional que assegurarà que els països del Sud no tinguin ni puguin aspirar mai a tenir serveis socials.

LA FRASE

"El pensament únic acaba per esdevenir pensament zero"

José Saramago

XIFRES que fan pensar

3 agències de notícies monopolitzen el 70% de la informació mundial

SABIES QUE...

- Darrera del 66% de la informació que ens arriba a través dels mitjans de comunicació espanyols es troba la inversió del BBVA i del Banc Santander.
- En aquesta era d'internet, un 65% de la població mundial no ha realitzat mai una trucada telefònica.

Foto: La Vanguardia

Només un 10% de la població mundial té accés a internet

Les noves tecnologies incrementen les desigualtats socials

La popularització i el creixement d'internet arreu del món ha estat progressiu i desigual. Les regions que acumulen un major índex d'implantació d'internet són les més riques del planeta. Es calcula que en l'actualitat, més del 10% de la població mundial pot accedir a internet, encara que amb diferències abismals en relació a la distribució. Un exemple il·lustratiu: hi ha més connexions d'internet al barri neoiorquí de Manhattan que al conjunt del continent africà. Segons un estudi elaborat per l'ONU, el cost mitjà de l'accés a internet és un 278% del salari mitjà a Nepal, i, pel contrari, d'un 1,2% als EUA.

incrementant. Els més sofisticats ordinadors estan substituint ràpidament els éssers humans en la major part dels sectors econòmics. El món acabarà polaritzant-se en dues forces: per una banda, una elit ben formada, que controlarà l'economia mundial, i de l'altra, un creixent nombre de treballadors precaris, amb poques perspectives de futur.

Transports i telecomunicacions

L'èxit de la globalització recau en bona part en les millores de la rapidesa, seguretat i abaratiment en el món del transport i de les telecomunicacions.

Els mitjans de comunicació juguen un paper molt important en la societat actual. Són creadors d'estats d'opinió i de 'veritats absolutes'. Mai han estat del tot independents i desconectats del poder polític i econòmic, per això són anomenats "el quart poder". Però en els darrers anys, la vinculació entre les empreses i els mitjans de comunicació s'ha incrementat. La relació és cada vegada més forta i interdependent. I aquest fet repercuteix directament en la llibertat d'expressió.

Redacció
redaccio@mansunides.org

Amb l'actual model de globalització els mitjans de comunicació estan deixant d'exercir el paper de contrapoder per convertir-se en aliats dels poders econòmics i polítics. L'exemple més representatiu d'aquesta situació el trobem en Silvio Berlusconi. El magnat italià edifica el seu poder a partir del domini inicial del sector econòmic, després s'introdueix en els negocis del cinema i la televisió, creant el grup Fininvest, i per últim

Avui el capitalisme neoliberal, prepotent i exclusiu, que s'apropia de tot per convertir-ho en mercat i guany, s'ha quedat amb quasi tota la comunicació. Qui té el capital té la comunicació i la manipula i explota i la falseja. Passant per damunt de totes les fronteres, atropellant els drets més legítims, apropiant-se de la veritat, imposant com a única i universal la "seva" veritat: el pensament únic, l'únic sistema socioeconòmic, una història definida i inevitable.

Pere Casaldàliga, bisbe emèrit de Sao Felix do Araguaia

accedeix al poder polític com a president de la República italiana. El procés de concentració

mediàtica s'ha anat accelerant amb l'avanç de la globalització. Segons dades de la UNESCO, 273 dels 300 prin-

Monopoli

- Telefònica és propietària de: Antena 3 (47,52%); Onda Cero; Cadena Voz (50%); Lola Films, productora de cinema (70%); Vía Digital (48,62%) o Endemol (99,47%), productora audiovisual.
- Bertelsmann és el segon conglomerat de mitjans del món. Té editorials en 7 països, productores discogràfiques a 27 països, més de 100 revistes i diaris arreu d'Europa, a més de ràdios i televisions.

cipals mitjans de comunicació pertanyen als Estats Units d'Amèrica, Europa i Japó.

PODER POLÍTIC

Les elits econòmiques són conscients de què influenciar als mitjans és necessari per a l'exercici del poder. El control sobre els mitjans permet a les multinacionals informar a la ciutadania del que passa al seu voltant segons interressi a l'empresa i posar en marxa mecanismes per incidir sobre les decisions polítiques.

L'esclatxa digital

L'extensió de la telefonia i les telecomunicacions ha estat qualsevol cosa, excepte universal i igualitària. En aquesta era d'internet, un 65% de la població mundial no ha realitzat mai una trucada telefònica. A més, un 40% segueix sense tenir un accés a l'electricitat.

Progressos de la robòtica

Els progressos en el món de la robòtica i l'automatització han abaratit els processos de producció i han permès la segmentació del procés i la deslocalització d'empreses. En l'actualitat, el nombre de persones que no tenen feina i que són víctimes de la nova revolució tecnològica es va

Foto: Daniel Ortiz

COCACOLONITZACIÓ. Les grans marques estan colonitzant els països del Sud. La foto és una mostra del poder de les transnacionals arreu del món i de l'homogeneïtzació cultural a la que està sotmesa la nostra societat. La globalització cultural provoca l'adopció d'estils de vida similars fins i tot a les regions més recòndites del planeta.

Alternatives a la globalització cultural

- La tesi del xoc de civilitzacions aprofundeix la visió del món dividit entre bons i dolents i justifica la força. Les parts del conflicte bèl·lic busquen arguments de legitimació i són habituals les justificacions religioses.
- Cada vegada hi ha més líders de totes les religions que no condemnen els seguidors de les altres tradicions. Iniciatives de diàleg interreligiós: el Parlament de les Religions o el Consell Mundial de les Esglésies.
- El cinema és un art en mans d'una indústria. Hi ha països líders en producció mundial (Índia i EUA). Aquest domini cultural provoca l'adopció d'estils de vida i models de societat.
- El teatre és un art on l'actor rep el feed-back de l'espectador. Es pot realitzar amb pocs recursos i és un mitjà popular d'expressió. El teatre afavoreix la participació ciutadana en la cultura.
- Els programes televisius, en format de concurs, dissenyats com a negoci, només volen treure el màxim profit econòmic de la música. Aquest és un exemple clar del que és la cultura al servei del negoci.
- La música ha de promoure valors culturals. Una globalització justa fomenta el coneixement de cultures tradicionals d'arreu del món sense afany de lucre. Com ara, els festivals tradicionals.

PARTICIPA!

www.alternativaglobal.org

Editorial

Un altre món és possible, depèn de tu

Sens dubte, el present i el futur del món es construeix (o es destrueix) des del signe de la globalització. Sembla que tot adquireix proporcions mundials, dimensions globals, reptes i significacions planetàries.

La mobilitat, proximitat, immediatesa, l'escurçament de les distàncies en el temps i en l'espai, han canviat la nostra comprensió del món i han propiciat la presa de consciència del nou marc planetari en què ens movem: un nou model, que a remolc de les noves tecnologies, converteixen qualsevol procés en un fet interrelacionat amb la resta del planeta.

La globalització pot representar un nou horitzó d'enormes promeses i oportunitats per al desenvolupament, el creixement econòmic, el benestar, el progrés, la producció de riquesa, etc. (sobretot, per a alguns).

Però per sota d'aquesta capa rutilant, allò que existeix de debò per a la immensa majoria de la humanitat és la globalització de la pobresa, la fam, la malaltia, l'exclusió, i l'incompliment sistemàtic dels drets humans.

No tractem d'ignorar, negar o condemnar el procés. Volem modular-lo d'una altra manera i gestionar-lo perquè tingui un rostre més humà. Reclamem una globalització al servei de la vida humana. Una globalització que garanteixi condicions i oportunitats per millorar la vida dels més pobres. Per al Sud demanem més esperança de vida, i per a tothom, al Nord i al Sud, vida amb més esperança.

Quan afirmem que "Un altre món és possible" proclamem la nostra esperança; i quan afegim: "depèn de tu" estem reafirmant el nostre compromís de vertadera solidaritat. Sí. Creiem i esperem que un altre món, una altra humanitat són possibles. Somiem i lluitem per una altra humanitat i com diu a l'agenda llatinoamericana del 2006 el nostre Pere Casaldàliga: "Volem una humanitat tota ella humana, una humanitat, de debò, humanitzada. Volem una sola humanitat: sense divisions, sense imperis, ni exclusions. Una humanitat construïda des de la llibertat i la igualtat; des de la tolerància i la solidaritat, des de la convivència pacífica i la pluralitat complementària i enriquidora".

Aquesta és la nostra esperança. I depèn de tu, de mi i de molts altres. Perquè junts podem convertir aquest somni en esperança realitat.

Allò que existeix de debò per a la immensa majoria de la humanitat és la globalització de la pobresa, la fam, la malaltia, l'exclusió i l'incompliment sistemàtic dels drets humans

Alternativa Global

Periòdic de la campanya de sensibilització "Fem del món la Terra de tothom" ■ Exemplar gratuït

Edita: Mans Unides BCN
President: Eduard Moreu
Rambla de Catalunya, 32 1r 1a
08007 Barcelona.
Tel: 93 487 78 78.
Fax: 93 487 45 74.
redaccio@mansunides.org

REDACCIÓ:
Coordinació: Daniel Ortiz
Redactors i col·laboradors:
Alicia Martín Rodié, Beronika Garrosa, Mercè Sancho, Evelt Yanait, Elvira Piña, Eduard Moreu, Arcadi Oliveres, Anna Castillo, Inongo Vi-Makomé, Kim Manresa, Bru Rovira, Gervasio Sánchez, Chema Caballero, Benhat Hamra, Leila Betancur, Àngel Calvo, Núria Udina, Pepe Ferrer, Jhon Pilger, Susan George.
Disseny: Georgina Vives.
Infogràfics: Alba Ortiz i Josep M. Mestres.
Il·lustracions: Alfons López i Marc Castelló.
Correcció: Montserrat Junyent i Beatriz Arquimbau.

Tirada: 100.000 exemplars
Impressió en paper 100% reciclat

Mans Unides és una organització no governamental catòlica de voluntaris, reconeguda pel Govern espanyol com d'utilitat pública. També està reconeguda oficialment per la Unió Europea i per la Generalitat de Catalunya.

Delegacions de Catalunya i Balears:

Barcelona 93 487 78 78
Girona 972 20 05 25
Urgell 972 88 05 07
Lleida 973 26 91 04
Solsona 973 32 01 83
Tarragona 977 24 40 78
Tortosa 977 51 14 28
Vic 93 886 15 55/ 93 889 23 18
Eivissa 971 31 27 74
Mallorca 971 71 89 11
Menorca 971 36 99 36

DONATIUS per telèfon a les delegacions de Mans Unides. La Caixa, Caixa Catalunya, Caixa Penedès, Caixa Terrassa, Banc Sabadell i Servicaixa.

La Veu del Sud

Cartes

L'autèntica Amèrica Central

Amèrica Central no és gaire diferent d'Europa quant a la consciència política dels seus habitants, que per no prendre les regnes de la seva participació política no podem anomenar ciutadans perquè no exerceixen els seus drets. I aquí igual que allí la lluita està a les mans d'una minoria políticament activa. Les famílies viuen carregades de fatiga per resoldre la seva subsistència diària, així com els occidentals per mantenir el seu precari treball per poder pagar la seva eterna hipoteca. Però està aquesta minoria que exposa la seva vida, la seva integritat física, per aconseguir viure en un sistema distint del capitalista, amb aquests valors tan lluny de l'individualisme imposat per la tecnologia en el món occidental. I aquesta minoria comença a teixir xarxes. I aquí són bons teixidors, sobretot les dones. I aquestes xarxes, com les dels pescadors, són capaces de resistir a l'aigua i creuar els oceans i unir-se amb altres relíquies d'allà d'Europa. Però sobretot, almenys de moment, existeix una xarxa Mesoamericana i se n'està creant una molt resistent sud-americana.

ANNA CASTILLO
Nicaragua

Escotar el poble congolès

Aquells que dirigeixen els destins dels pobles que no tenen veu es complauen a ignorar les aspiracions profundes del poble congolès. Ningú ignora les ambicions dels països veïns i els seus caps d'estat occidentals sobre les riqueses del Congo que, desgraciadament, no pensen abandonar en favor de la pau i de la reunificació i ens segueixen enganyant fins avui, malgrat els esforços del govern de transició. ¿Per què aquest doble joc? ¿Per què l'ONU no interpel·la tots els països veïns, que estan creant contínuament suposades rebel·lions, que s'haurien d'anomenar invasions? ¿Per què no imposar un embargament sobre les seves armes? Sembla que no s'escolta el poble congolès. Manca una veritable voluntat internacional per salvar els congoleesos d'una catàstrofe humanitària que estan vivint des de ja fa anys.

Infogràfic: Josep Mª Mestres

La força dels petits pot fer el miracle

Als països del Sud s'estan donant infinitat d'iniciatives que són allavors plenes d'esperança i que demostren que una altra realitat és possible. Això no és un somni ni una utopia, la força dels petits, dels ignorats, pot realitzar el miracle.

Ja ho va dir Llibertat, l'amiga de Mafalda, l'entanyable personatge creat per Quino, fa anys, quan intentava penjar un mapa del món a la paret de la seva habitació i Mafalda li comentava "Però Llibertat, ho estàs posant al revés!". I Llibertat li contestava "Al revés respecte de què?. La terra està en l'espai, i l'espai no té ni dalt ni baix". I continuava Llibertat davant la sorpresa de Mafalda, "Això que l'hemisferi nord és el de dalt és un truc psicològic inventat pels que creuen que són a dalt, perquè els que creiem que som a baix continuem creient que som a baix. I el pitjor és que si continuem creient que som a baix continuarem sent a baix. Però des d'avui, 'san se acabó!'".

Fóra bo que a partir d'avui alguna cosa es "sanseacabase" d'una vegada per sempre.

CHEMA CABALLERO
Sierra Leone

Només demano que es faci un esforç per intentar que no hi hagin més banys de sang al Congo, que ja n'hi ha prou.
JOSEFINA SHABISHUMBO
Congo

La situació de la dona a l'Índia

En alguns indrets de l'Índia les dones estan considerades gairebé com a objectes als que es pot pegar i als que no es dirigeix la paraula. Es pot

pegar als animals, als analfabets, a la gent de les castes més baixes i a les dones. Lamentablement, aquesta és la mentalitat en alguns indrets. És necessari, per tant, treballar perquè es reconegui la seva dignitat i se les respecti. A vegades, dins de les famílies són tractades pitjor que si fossin esclaves. Elles es fan càrrec de la família, dels nens, de la casa, etc, i treballen també al camp. Malgrat aquest fet, es pensa que les dones no

contribueixen en res a la societat. Les dones no poden progressar psicològicament perquè mai els han dit que tinguin autoestima, que s'han de respectar i ser respectades.
VICTOR HENRY THAKUR
Índia

Amarrat a aquesta terra

Fa 35 anys que vaig arribar al Perú i, en concret, a la regió de l'Alto Marañón, territori ancestral dels pobles Awajún i Wampís. Des del primer dia vaig quedar 'amarrat' a aquesta terra. Des que recordo, Mans Unides ens ha acompanyat i ha estat present a la zona, en temes aparentment tan dispersos com la investigació, recopilació i publicació de la tradició oral dels Awajún i Wampís, la construcció de camins, o la recuperació legal del territori ètnic. En aquests darrers sis anys, amb el tema de seguretat alimentària familiar al riu Santiago. Fins avui, hem instal·lat 700 pisci-granges i 250 granges avícoles repartides en més de 40 comunitats. És una gran ajuda per a la millora del problema de la nutrició infantil.

MANUEL GARCÍA
RENDUELES
Perú

Àfrica, un continent castigat

Àfrica és el continent més castigat per la pobresa, la Sida, la malària i la violència. Una violència causada per altres éssers humans i pels líders de les nostres nacions que segueixen usant vergonyosament els marginats i els dèbils per als seus fins polítics i partidistes. Nosaltres volem sensibilitzar els líders i els ciutadans tant en la necessitat de potenciar el desenvolupament solidari integral d'Àfrica, com en la de passar comptes als nostres líders polítics i econòmics.
LÁZARO BUSTINCE SOLA
Uganda

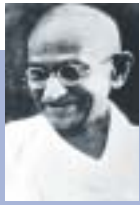
LA VINYETA

Alfons López

LA FRASE

"Hem d'aprendre a viure més senzillament, perquè d'altres senzillament puguin viure"

Mahatma Gandhi

XIFRES

1.300 milions de persones viuen amb menys d'1€ al dia

SABIES QUE...

- Els actius de les 3 persones més riques del món superen el PIB conjunt dels 62 països menys desenvolupats.
- Cada 3,6 segons mor una persona de fam al món

La bretxa entre rics i pobres augmenta en l'última dècada

Les 500 persones més riques del món reuneixen més ingressos que 416 milions de pobres

Foto: La Vanguardia

Foto: Bru Rovira

Amb el pressupost de vendes de perfums d'Europa i Estats Units es podria finançar l'atenció sanitària per a les dones embarassades dels països del Sud

Vivim en un món on cada dia moren 30.000 nens per causes evitables i on les 500 persones més riques del planeta reuneixen més ingressos que els 416 milions de persones més pobres. Aquesta immensa desigualtat és el nucli de l'Informe sobre Desenvolupament Humà del PNUD.

Alicia Martín Rodié
amartin@mansunides.org

Aquest demolidor estudi revela que 18 dels països més pobres, amb 460 milions d'habitants, han empitjorat el seu nivell de vida respecte 1990. L'informe del Programa per al Desenvolupament de Nacions Unides (PNUD) mostra que 2.500 milions de persones sobreviuen amb menys de dos euros al dia. Aquesta desigualtat planetària planteja en aquests darrers anys brutals contrastos.

ESPERANÇA DE VIDA

L'Informe sobre el Desenvolupament Humà estableix una classificació de 175 països segons l'Índex de Desenvolupament Humà, que reuneix les dades sobre ingressos econòmics i salut: **Noruega** és líder i l'últim lloc l'ocupa **Níger**. Aquest índex mesura el benestar real d'un país. Fora d'aquest univers ric, el panorama és devastador.

ELS "MEGARICS"

- ▶ Les 225 fortunes més importants del món sumen l'equivalent a la renda anual dels 2.500 milions de persones més pobres del planeta, és a dir, el mateix que el 40% de la població.
 - ▶ Els patrimonis concentrats per les 15 persones més riques de la terra superen el PIB de tots els estats subsaharians junts, exceptuat Sud-àfrica.
 - ▶ El volum de negoci de General Motors supera el PIB de Dinamarca i el d'Exxon-Mobil, el PIB d'Àustria.
 - ▶ Les vendes de cadascuna de les 100 societats transnacionals privades més poderoses del món superen la totalitat de les exportacions del conjunt format pels 120 països més pobres del planeta.
 - ▶ Les 200 societats multinacionals més poderoses controlen el 23 % (gairebé una quarta part) del comerç mundial.
- Programa de Nacions Unides per al Desenvolupament

L'esperança de vida mitjana al món és de 67,1 anys. Per contra, a Zàmbia ha disminuït l'esperança de vida en 14 anys des dels anys 80 fins a situar-se als 38 anys.

I si analitzem quines són les prioritats del món veurem

que: **17.000 milions de dòlars** s'usen per la compra de menjar per a animals domèstics a Europa i EUA; mentre que es destinen **13.000 milions** per a la alimentació i salut de nens desnodrits menors de 5 anys dels països més pobres.

Bill Gates manté per 11è any consecutiu la major fortuna del món

Bill Gates, l'home més ric del món

Bill Gates, recentment guardonat amb el Príncep d'Astúries per la seva tasca humanitària, segueix sent per onzè any consecutiu l'home més ric del món. El president de Microsoft, amb 46.500 milions de dòlars, lidera la llista dels magnats amb més de 1.000 milions de dòlars a les seves butxaques. Li trepitja els talons el multimilionari

financer nord-americà Warren Buffet, que en només dos anys ha incrementat la seva fortuna en més de 32.000 milions de dòlars, fins arribar als 44.000 milions.

Per primera vegada, deu espanyols figuren en el rànquing dels homes més rics del planeta; el capdavanter, Amancio Ortega, fundador del grup Inditex i propietari de Zara, amb 12.600 milions de dòlars. El primer accionista del grup Prisa, Jesús de Polanco, és el tercer home més adinerat d'Espanya, amb 2.800 milions de dòlars. La llista del 2005 la formen 621 persones que superen els mil milions de dòlars. Totes les fortunes sumen 2,2 bilions de dòlars. Estats Units, Rússia i Alemanya són els països on hi ha més multimilionaris.

Les xifres de la vergonya

La fam amenaça la vida de més de 850 milions de persones a 36 països d'arreu del món

Foto: La Vanguardia

La fam amenaça la vida a més de 850 milions de persones a 36 països. Aquestes són les dades que revela l'últim informe de l'Organització per l'Agricultura i l'Alimentació de l'ONU (FAO). La majoria de països que necessiten ajuda urgent es troben a l'Àfrica.

Redacció
redaccio@mansunides.org

El primer dels **Objectius del Mil·lenni** aprovat pels estats membres de les Nacions Unides pretén reduir a la meitat el nombre de persones que passen fam i viuen en la pobresa al món, a l'any 2015. Aquest fet suposaria passar de 852 milions de persones a 426 milions. El dret a l'alimentació es reconeix des de la **Declaració Universal dels Drets Humans**.

CONTEXT DESCORATJADOR

No obstant això, la realitat està molt lluny d'aquests objectius. Dels 36 països que necessiten ajuda urgent n'hi ha set (Angola, Kènia, Lesotho, Malawi, Maldives, Swazilàndia i Zimbawue) on les perspectives són descoratjadores: la FAO calcula que **les collites actuals no seran suficients per alimentar la població**. Les conseqüències de l'incompliment dels països rics al

IMPLICAT!
Fes-te'n soci
www.mansunides.org

Els nens dels països del Sud són els que més pateixen les desigualtats de la globalització

LA FRACTURA MUNDIAL

- ▶ 1 de cada 2 persones viu amb menys de 2\$ al dia.
- ▶ 1 de cada 3 persones viu sense electricitat.
- ▶ 1 de cada 4 persones viu amb menys d'1\$ al dia.
- ▶ 1 de cada 5 persones no té aigua potable.
- ▶ 1 de cada 6 persones és analfabeta.
- ▶ 1 de cada 7 persones està mal nodrida
- ▶ 1 de cada 3 nens està subalimentat.

2015: mort de 45 milions de nens i nenes; 97 milions de menors sense escolaritzar i 247 milions d'africans vivint amb menys d'un dòlar al dia. La situació no és millor davant la crisi agrícola. Les exportacions subvencionades dels països rics arruïnen els campe-

rols pobres. Aquests no poden superar les barreres comercials imposades als seus productes als mercats rics. El 30% de l'ajuda dels països del G-7 es destina a la compra de béns i serveis del país donant. Els grans perjudicats són 900 milions d'agricultors pobres.

La sida afecta a més de 40 milions de persones

L'any 2025 el total d'infectats podria acostar-se als 80 milions

La síndrome d'immunodeficiència adquirida (Sida) s'ha cobrat la vida de més de **25 milions de persones** des que va ser identificada per primera vegada l'any 1981. Durant 2005, la sida va acabar amb la vida de 3,1 milions de persones, de les quals 570.000 eren nens. El nombre de persones que viuen en l'actualitat amb el Sida ha arribat al nivell més alt dels últims anys: 40,3 milions de persones.

Àfrica subsahariana segueix sent la regió més castigada, amb 25,8 milions d'infectats, gairebé 11 milions més que al 2003. Les dues terceres parts de les persones que viuen amb el VIH són a l'Àfrica subsahariana, així com el 77% de

Àfrica subsahariana, la regió més castigada per l'epidèmia

dones malaltes. En aquesta zona, van morir aproximadament 2,4 milions de persones durant 2005.

La proporció de **dones** afectades per l'epidèmia segueix creixent. I és que té un risc de

contagi 2,5 vegades superior al dels homes. Al 2005, 17,5 milions de dones vivien amb la sida, un milió més que al 2003. En total, tretze milions i mig d'aquestes dones vivien a Àfrica.

BREUS

Injust repartiment de la terra a Amèrica Llatina

A Paraguai, el 2% de la població posseeix el 70% de la terra. Mentre els 400.000 camperols no tenen un pam de terra per conrear, el petit grup de terratinents i les milions d'hectàrees de soja transgènica plantades per les transnacionals, fan que s'arrassin gairebé totes les selves riques del país, s'expulsi els indígenes i s'intoxiqui per mitjà de pesticides, els pous, els animals i les plantacions.

Payatas, un barri de Manila construït sobre un abocador

La capital de Filipines, Manila, acull un barri construït sobre un abocador d'escombraries. La vida dels seus veïns depèn del que els habitants de Manila llencen. Aquest abocador va començar sent un espai de dimensions modestes i s'ha transformat en una petita ciutat que viu de les escombraries. Unes cinquanta mil famílies competeixen per beneficiar-se de la venda de brossa reciclada.

La desnutrició afecta un de cada quatre nens menors de 5 anys

Al món, uns 146 milions de criatures pateixen desnutrició. L'alimentació deficient contribueix a la mort de 5,6 milions de menors cada any. La situació és desesperada per als nens de quatre països. En primer lloc es situa l'Índia, on es comptabilitzen 57 milions de nens en situació de desnutrició. També Bangla Desh, el Pakistan i la Xina arrossegueu un problema similar.

ANÀLISI

Les causes de la fam

Les crisis alimentàries de l'Àfrica tenen en comú una causa molt significativa: les polítiques inapropiades de les agències de donants. En el passat, les mancances d'aliments han estat més o menys solucionades a través de l'ajut humanitari dels donants. No obstant, durant els darrers vint anys, el sector agrícola ha estat reestructurat per les polítiques del FMI i del Banc Mundial. Però, han ignorat la realitat dels sistemes agraris autòctons i han assumit que els mercats serien capaços d'assegurar l'aliment dels seus habitants. L'efecte real ha estat el contrari: els països s'enfronten a una inseguretat alimentària crònica.

Kwesi Owusu (World Development Movement)

OPINIÓ

Eduard Moreu
Delegat de Mans Unides Barcelona

Aquesta dura realitat es pot canviar

La veritat és que aquesta dura realitat es podria canviar. Existeixen els mitjans per fer-ho. Només fa falta canviar les prioritats. El PNUD i la UNICEF estimen que una despesa anual de vuitanta mil milions de dòlars, durant un període de deu anys, permetria garantir a tot ésser humà l'accés a l'educació bàsica, a una alimentació adequada, a aigua potable, i a la infraestructura sanitària, així com l'accés per a les dones a cures ginecològiques. Aquesta quantitat és quatre cops menor que el total de diners reemborsats pel Tercer Món pel deute extern. És aproximadament un quart del pressupost militar dels EUA, un 9% de les despeses militars mundials, un 8% de les despeses publicitàries anuals del món. I equival a la meitat de la fortuna de les quatre persones més riques del planeta.

Foto: Kim Manresa

Moltes famílies decideixen no escolaritzar les seves filles perquè es facin càrrec de la casa

110 milions de nens, sense escolaritzar

A països com Haití, el 48,1% de la població és analfabeta

Alicia Martín Rodié
amartin@mansunides.org

Avui existeixen 110 milions de nens sense escolaritzar als països pobres i el 2015 aquesta xifra no baixarà dels 47 milions, 19 d'ells a l'Àfrica subsahariana. L'informe del

PNUD assenyala que l'escolarització retrocedeix a 43 països. Per exemple, el 48,1% de la població d'Haití és analfabeta. A Guatemala, el percentatge arriba al 30%. El problema resulta encara més greu en el cas de les nenes, ja que moltes famílies

decideixen no escolaritzar-les perquè es facin càrrec de les tasques de la casa. A més, un informe del Banc Mundial denuncia que als països pobres aproximadament 250 milions de nens amb edats compreses entre els 5 i els 14 anys treballen i són explotats.

Fugitius de la misèria

'Cap societat no pot viure eternament de la caritat dels altres'

Inongo Vi-Makomé
Escriptor

La història de l'Àfrica negra és una història de calamitats i guerres perdudes. La malaltia que pateix és la pobresa. Aquesta misèria que patim nosaltres no és sino el símptoma d'una altra malaltia més greu i que té els seus orígens a Europa. Els remeis que apliquem des de Europa són només "pegats" allà on calen profundes operacions. Només atacant les causes en lloc dels símptomes podrem acabar amb la malaltia. Crec que hi ha bona voluntat per part d'Europa, però no un treball seriós: perquè encara que ens enviïn almoïna, cap societat no pot viure eternament de la caritat. A l'Àfrica cada vegada tenim més publicitat dels productes que es fabriquen a Europa i que arriben fins als racons més insòlits de la selva. La gent d'allà, quan els veu, no són animals, són éssers humans i la publicitat els convida a venir. Els incitem a comprar, però allà no hi ha diners. És com ensenyar un caramel a un nen i després menjar-se'l davant d'ell. Aleshores, què fan? Se senten malament en

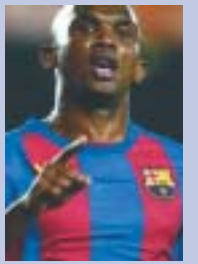
Foto: La Vanguardia

Els immigrants es juguen la vida per arribar al Nord

els seus països i decideixen emigrar. Es juguen la vida per venir. Qui sap quants morts hi ha a l'estret de Gibraltar? Només coneixem els cadàvers que ens arriben a la platja.

Eto'o: "El camí no passa per posar les tanques cada cop més altes"

Samuel Eto'o, jugador del Barça, deia en unes declaracions a El País: "La clau per treure l'Àfrica d'on està la té Europa i el camí no passa per posar les tanques cada cop més altes. Europa en comptes d'ajudar posa la tanca cada cop més alta i només mira l'Àfrica per buscar petroli, diamants o futbolistes. Mentre els nens moren de fam".

2 9 7 30 43770 12

**UN ALTRE MÓN
ÉS POSSIBLE,
DEPÈN DE TU**

Col·labora a fer possible aquest projecte!

Mans Unides
www.mansunides.org
93 487 78 78

Operació Enllaç:
Barcelona > Mumbai (Índia)

Projecte

Índia
Els Katkari són una de les tribus més pobres i marginades de l'Índia. Aquest projecte permetrà que nens, joves i adults puguin aprendre a llegir i escriure i rebre formació.

Explotació laboral

Els països pobres han de competir en abaixar els salaris i reduir els drets laborals per tal d'atreure inversions

En aquest món globalitzat les empreses deslocalitzen la producció i fabriquen als països que ofereixen salaris més baixos i garanteixen pau laboral (a base de restringir els drets dels treballadors). La fabricació, en condicions precàries, es fa al Sud i els productes es consumeixen al Nord.

Evelt Yanait
evelt@mansunides.org

Algunes marques s'han desentès totalment de la producció. Ja no fabriquen productes en instal·lacions pròpies; "externalitzen" la producció. Tanquen les fàbriques que posseeixen i contracten fora,

"1400 milions de persones han de sobreviure amb un sou inferior a 2 euros al dia"

on sigui més barat. Abans, els acomiadaments es justificaven pel baix rendiment. Ara, s'els anomena "reorganització estratègica". És la "deslocalització". Els grans executius viatgen com a bandades per trobar el racó del planeta en què s'ofereix la mà d'obra més barata; i els governs dels països pobres ofereixen tota mena de facilitats per a les inversions estrangeres. Regalen exempcions impositives, redacten lleis tolerants i ofereixen el servei de les forces armades per avortar qualsevol intent de protesta o descontentament laboral. Per endolcir més l'oferta, també subhasten als seus ciutadans i competeixen amb altres països per veure qui fixa el salari mínim més reduït (encara que sigui inferior al cost real de vida) amb la il·lusió de ser

més atractius que la competència. S'està complint, a escala global, la profecia de la llei de bronze de l'assalariat: "Pobre desgraciat, sempre hi haurà un desgraciat més desgraciat que tu, disposat a ocupar el teu lloc de treball i en pitjors condicions que les teves". Actualment 1.400 milions de persones reben un sou inferior a 2 euros al dia. Els pobres mai podran sortir del forat si no millora l'actual model. No podem viure en una cultura de precarietat i d'inseguretat laboral universal. Una economia que constant i descaradament anteposa els guanys a les persones, no redueix la misèria del Tercer Món, sinó que l'agreuja i perpetua.

INFORMA'T!
www.alternativaglobal.org

LES NOVES TECNOLOGIES I LA REVOLUCIÓ DELS TRANSPORTS. Amb els avanços tecnològics, els nous i perfeccionats sistemes de comunicacions i els baixos costos dels transports, les empreses transnacionals descentralitzen i segmenten la producció. Això permet establir els llocs de producció a gran distància dels llocs de distribució, amb la qual cosa les empreses busquen desesperadament reduir costos aprofitant els baixos salaris que ofereixen certs països.

CONDICIONS LABORALS

- ▶ La jornada laboral dura fins a 16 hores en Xina i 14 a Sri Lanka, i s'obliga a treballar hores extres que no es paguen.
- ▶ Els sous estan per sota del nivell de supervivència: hi ha nens que cobren 16'8 cèntims l'hora.
- ▶ Els contractes són precaris i són freqüents els acomiadaments injustificats sense indemnització.
- ▶ Les condicions laborals són perjudicials per a la salut i el benestar humà: substàncies contaminants, falta de ventilació i neteja, etc. A més, són freqüents els abusos sexuals.

SABIES QUE...

- ▶ L'any 2000 M.Eisner, president de Disney, cobrava 63,000\$ cada hora. Per a les obreres de Bangla Desh, que cobren 12 cèntims per hora, suposaria 210 anys de treball guanyar el mateix que Eisner en una hora.
- ▶ 250 milions de nens treballen en condicions d'explotació.
- ▶ Segons la Organització Internacional del Treball (OIT), del 25% al 50% dels nens entre 10 y 14 anys a Àfrica treballa, i del 15% al 20% a Sudamèrica.
- ▶ A Amèrica Llatina treballa un de cada cinc nens, i a Àfrica un de cada tres.

1 de cada 6 nens al món es veu forçat a treballar

El 70% dels menors ho fa en condicions de perill o alt risc

UNICEF

Existeixen aproximadament 246 milions de nens i nenes que treballen. D'ells, gairebé tres quarts parts -171 milions- ho fan en condicions de perill, com per exemple, en mines o manipulant productes químics i pesticides en tasques agrícoles o maquinària perillosa. Milions de nenes treballen en el servei domèstic no remunerat, exposades als maltractaments. Altres treballen en condicions terribles: poden ser víctimes del tràfic de menors (1,2 milions), forçades

Àfrica i Àsia juntes compten amb el 90% del treball infantil a treballar en condicions d'esclavitud (5,7 milions), obligades a prostituir-se o a treballar en pornografia (1,8 milions), o obligades a participar en conflictes armats (0,3 milions).

ENTREVISTA

MIRIAM

Maquilladora

Miriam és una jove que treballa a una maquila a Nicaragua. Viu amb la seva parella i el seu fill en una barraca. El seu sou és per sota del nivell de subsistència.

"Estic guanyant 12 dòlars a la setmana"

■ A la maquila es treballa de dilluns a dissabte, des del matí fins a la nit. Es veuen compensats econòmicament els teus esforços?

■ Només et dic quin és el meu pagament d'ahir per tota la setmana: 183 córdobas. Estic parlant de 12\$ a la setmana. Gasto més en el menjar, el passatge i en sabó! En la marca on jo estic, una samarreta val 18\$, que no és ni el que m'estic guanyant jo a la setmana.

■ Diuen que també us donen un incentiu afegit cada setmana.

■ Mira, l'altre dia em van dir: si no vénis el dissabte perdràs l'incentiu. Jo tinc incentiu tots els dilluns, de 120 córdobas. I ja tinc dos dilluns seguits que m'agrarra sense incentiu. Per res. Perquè vaig faltar, perquè vaig demanar permís... els incentius els treuen. Jo no guanyo prou com per fer les compres de la setmana de casa meua. O sigui que em gasto en el mercat 300 o 400 córdobas a la setmana, i a penes jo trec 100 o 300. No em dona per al meu passatge i per al menjar.

■ Sou dones totes les que treballeu allí?

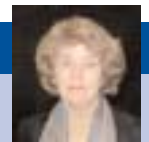
■ Hi ha pocs homes. Si som quatre-centes i escaig dones, potser hauran uns 80 varons. I 400 dones. Xavales solteres, t'estic parlant de xavales de 18 anys, de 17, de 20, de 21.

■ De quins recursos disposeu per lluitar contra les injustícies a què us poden sotmetre?

■ El problema principal és que no ens deixen formar un sindicat. La manipulació d'ells no ens ho permet, ni el temps. Sempre ens estan dient: "A on van? vinguin cap aquí!, no vagin, vinguin!". No poden veure com nosaltres ens movem. Tampoc poden veure la multitud.

ANÀLISI

Susan George
Vicepresidenta d'ATTAC

La realitat del treball infantil

La Federació Internacional de Treballadors del Tèxtil, Confecció i Pell calcula que en el món treballen 250 milions de nens, la meitat dels quals són menors de 14 anys, gairebé tots en condicions atroces. Aquest horror no té res a veure amb la cultura, amb la tradició ni amb els valors asiàtics, sinó d'aconseguir tres nens dòcils i indefensos pel preu d'un adult.

La federació afirma que escolaritzar aquests nens treballadors costaria 6.000 milions de \$ (el 2% de la despesa mundial en armes). Els mateixos arguments a favor del treball infantil vénen esgrimint-se des de fa més d'un segle: si no treballen per a nosaltres, els nens viurien pitjor, es moriran de fam o es veuran abocats a prostituir-se; les seves famílies depenen d'ells.

L'última volta de rosca és reivindicar els "drets dels nens" inclosos el seu "dret al treball", de forma que l'escola no hauria de ser en absolut obligatòria.

En realitat, la mà d'obra infantil fa abaixar els salaris i substitueix els adults. Els nens treballadors d'avui seran els adults desocupats del demà i enviaran els seus propis fills a treballar en aquestes sòrdides condicions. (Multitud d'empreses multinacionals estan subcontractant a empreses que empren nens).

XIFRES que fan pensar

El 80% dels ingressos del Sud depèn de la producció de matèries primeres

LA FRASE

"La globalització és com Robin Hood al revés. Ha après a robar els més pobres per donar-ho als més rics"

Manuel Vázquez Montalbán

SABIES QUE...

■ En els darrers 20 anys, els 48 països menys desenvolupats han reduït les seves exportacions a un 0,4% de l'exportació mundial. La UE i els EUA les han incrementat fins a un 50%.

■ El preu del cafè va passar de 2,7 euros la lliura l'any 1989 als 0,40 euros actuals.

ENTREVISTA

JOSÉ BOVÉ

Històric líder del moviment camperol francès conegut a tot el món pel seu compromís de lluita contra la globalització neoliberal. És un dels noms propis del moviment altermundista.

"La política agrària d'Europa i dels EUA és una nova forma de colonialisme"

■ Quina és l'Europa que proposeu?

■ Una Europa social, de drets humans per a totes les persones i no només una Europa per als negocis.

■ És errònia la política de subvencions agrícoles de la Unió Europea i dels Estats Units d'Amèrica?

■ Absolutament. Aquestes subvencions als grans productors permeten l'exportació a preus sota cost, amb la qual cosa s'aconsegueix enfonsar la competència. D'aquesta manera es destrueix l'agricultura dels països del Tercer Món. La sobirania alimentària d'aquests països perill, i amb ella la seva capacitat per tenir polítiques agrícoles pròpies.

■ Les regles del comerç prevalen sobre el dret dels pobles a alimentar-se...

■ L'agricultura és avui una nova forma de colonialisme dels països del Nord sobre els del Sud. Hem de defensar els productes agrícoles dels països del Sud. Hem de lluitar pel dret a l'existència de diferents models agrícoles i del comerç local per preservar la biodiversitat, per confirmar el dret a tots a usar llavors pròpies sense l'obligació de la mediació de les multinacionals que posseeixen les patents de les llavors genèticament modificades.

■ Què penses de la Política Agrària Comuna de la UE (PAC)?

■ Hem de canviar les PAC, perquè aquesta política ha deixat molts camperols sense treball i fa que els productes siguin de baixa qualitat. Des de fa 10 anys hem perdut 5 milions de camperols, i si seguim amb aquesta política liberal, continuarem expulsant-los de les seves terres.

Els països rics imposen les regles del comerç

L'OMC desprotegeix els mercats del Sud i tolera el proteccionisme del Nord

Dibuix: Marc Castelló

Infogràfic: Alba Ortiz

Foto: Eduard Moreu

Els camperols conreen matèries primeres enlloc d'aliments

La dècada dels noranta ha estat dramàtica per als més pobres: mai hi ha hagut tant creixement mundial i paradoxalment alhora tant empitjorament de la pobresa. La vida de milions de persones pobres es podria millorar dràsticament si es cambiessin les actuals regles que regeixen el comerç internacional.

Redacció

redaccio@mansunides.org

La dependència que genera un model basat en produir matèries primeres pel comerç inter-

nacional és avui en dia absoluta per als països del Sud. El 80% dels seus ingressos depèn

d'aquest comerç. Aquest fet dificulta que els camperols del Sud puguin conrear aliments

per viure i s'hagin de sotmetre a les regles del comerç internacional. El mercat lliure, eix central del pensament neoliberal, es mou exclusivament en xifres macroeconòmiques, que fomenten la creixent desigualtat Nord-Sud. El benefici mana. És l'únic objectiu dels organismes que decideixen la sort de milions de persones al món amb receptes d'ajustament estructural: l'OMC, el FMI i el Banc Mundial. De fet, l'OMC és l'única organització internacional amb veritable capacitat per sancionar els països per l'incompliment de les seves regles.

La corrupció dels governs

Chema Caballero

Missioner a Sierra Leone

No podem carregar tota la culpa sobre Occident, cal ser realistes i reconèixer que molta culpa del que està passant al Tercer Món la tenen els propis dirigents i les èlits dels països del Sud. En la majoria dels països africans els líders i polítics necessiten grans quantitats de diners per mantenir les seves xarxes de patronatge que conformen l'estructura del poder. Per a això necessiten desviar recursos de l'Estat per a fins propis, privant, d'aquesta manera, la majoria de la població dels seus drets bàsics. Així en un país com Sierra Leone l'educació s'ha

Bokassa o Mobutu van ser models de dirigents africans titella corruptes

convertit en un privilegi, la sanitat pública no existeix, i podríem continuar enumerant molts altres exemples. Mentre es veu com a les muntanyes que envolten Freetown, la capital, sorgeixen com fongs noves i enormes cases i palaus construïts per ministres

i funcionaris del govern.

La corrupció és un mal que impedeix que l'Àfrica progressi i surti de la seva situació actual. Aquí també intervé Occident que afavoreix i incentiva la corrupció o, en el millor dels casos, acluca els ulls per tal de mantenir governs amics que li permetin continuar endavant amb les seves activitats que en moltes ocasions podríem etiquetar de delictives.

No podem ser indiferents davant aquesta dinàmica que està condemnant milions i milions dels nostres germans i germanes a un carreró sense sortida. Cal reaccionar amb ira davant aquestes situacions de mort.

OPINIÓ

Xabier Zabalo

Missioner. Ha estat 40 anys a la R.D. del Congo

Una mà "negra" que és blanca

El continent africà produeix l'1,1% de la riquesa mundial. Participa en el 2% dels intercanvis comercials, és la regió més endeutada del món: més del 50% del seu PIB se'n va cada any al pagament del deute extern. El 46% dels africans disposa de menys d'un dòlar al dia per viure. 25,3 milions d'africans són seropositius (al voltant del 80% dels seropositius del món). Hi ha més de 6 milions d'africans refugiats o desplaçats. 46 milions de nens estan sense escolaritzar. El 75% de la població viu per sota del llindar de la pobresa. El 80% no té accés a l'energia elèctrica. El 75% no disposa d'estructures higièniques adequades. El conjunt dels països africans té una xarxa de carreteres inferior a la de Polònia; el PIB de tot Àfrica és inferior al d'Espanya. I, no obstant això, Àfrica és un continent molt ric!! Produeix: l'11,49% de bauxita; el 52,65% de crom; el 41,84% del cobalt; el 53,81% dels diamants en brut; el 53,72% de l'or; el 36,66% del manganès; el 10,34% del petroli; el 17,37% de l'urani. I la pregunta insidiosa: "Però com no fan res amb tanta riquesa?" Resposta: no els deixen!!! Hi ha una mà "negra", que és blanca, el gran capital, que té interès que les coses segueixin així.

LES CLAUS

Liberalització del mercat

Es calcula que al món hi ha 1.300 milions d'agricultors, dels quals només un 2% són agricultors mecanitzats; 300 milions utilitzen la tracció animal; i els 1.000 milions restants practiquen l'agricultura manual. Malgrat aquestes desigualtats, la liberalització del mercat dels aliments és col·loca en la mateixa situació de competitivitat però sense garantir-los les mateixes condicions a l'hora de comercialitzar els productes.

Sobirania alimentària

Dos terços de la producció i el comerç d'aliments estan controlats per multinacionals agroalimentàries subvencionades als països rics. A Hondures, per exemple, els Estats Units d'Amèrica venen productes a preus més baixos que els productes locals. Les conseqüències són destructives per a les febles economies dels països pobres.

Comerç just

El comerç just sorgeix com una alternativa al comerç tradicional. Aquesta nova manera d'entendre el mercat, pretén aconseguir: una major igualtat en el comerç mundial, una globalització no només econòmica sinó també social, més oportunitats pels petits productors i l'establiment de condicions laborals dignes.

LA FRASE

"El Deute Extern és la millor eina de control del Nord sobre el Sud mai inventada, molt superior al colonialisme"

Susan George

XIFRES que fan pensar

En el cas d'Àfrica, els recursos destinats al pagament del Deute són quatre vegades més que els destinats a Salut i Educació junts

SABIES QUE...

- El Deute Extern del Tercer Món ja ha estat reemborsat quatre vegades des de 1982.
- La zona geogràfica del món més endeutada amb l'Estat Espanyol es Llatinoamèrica amb més de 3.300 milions d'euros.

El deute extern condemna a la pobresa al 80% de la humanitat

El pagament del deute impedeix la satisfacció de les necessitats humanes bàsiques de la població dels països empobrits ■ És una qüestió de justícia trencar aquesta dependència que oprimeix el Sud

El deute extern és un dels factors més importants a tenir en compte a l'hora de parlar de pobresa i justícia als Països del Sud. És el pesat llast que impedeix el desenvolupament de les economies dels països empobrits i que, malgrat el que des de les institucions econòmiques mundials volen fer-nos veure té una solució factible.

Redacció
redaccio@mansunides.org

El deute extern és la manifestació més dramàtica de la situació de subordinació en la que viuen les economies dels països del Sud, dins de l'estructura econòmica mundial. La solució que trencaria amb aquesta problemàtica i dependència Nord-Sud és la cancel·lació del Deute Extern.

i, sobretot, d'interessos. És un crèdit que en un moment de bonança econòmica Europa i Amèrica del Nord van oferir als països empobrits a un baix interès inicial i que, en funció de les necessitats dels prestadors, ha anat incrementant-se de forma abusiva.

El 38 % del pressupost dels països de l'Àfrica subsahariana es destina al pagament del deute

QUÈ ÉS EL DEUTE EXTERN?

Quan parlem de DE ens referim als diners que els governs dels països en desenvolupament han de tornar a diferents creditors estrangers públics i privats en concepte de préstec

Així, els països receptors dels crèdits han anat endeutant-se més perquè han hagut de demanar nous préstecs per pagar els abusius interessos que el Nord va fixant. En aquest moment tots els nous

Foto: Núria Udina (Khong Tamsasat)

El pagament del deute extern impedeix als països empobrits invertir en educació i sanitat

préstecs es dediquen a pagar els interessos de préstecs anteriors. És el gran instrument

que ha permès el saqueig i control sistemàtic dels països del Sud i de l'Est per a benefici de les economies del Nord.

d'aquests països. Per això el Deute Extern serà l'eix principal i transversal de Mans Unides en aquesta etapa, perquè d'aquest deute depèn l'eradicació de la fam i la pobresa de milions de persones.

LES CLAUS DEL DEUTE EXTERN

CLUB DE PARÍS

És el club on es reuneixen els principals estats creditors per tractar els problemes dels pagaments dels països deutors de manera global i no bilateral. Els països acreedors decideixen sobre el pagament o cancel·lació del deute aplicant criteris de maximització del cobrament. El Club de París (1956) no té estatuts ni personalitat jurídica, ni institucions que el controlin.

SERVEI DEL DEUTE

Representa la quantitat de diners que realment desemborsa anualment un país en concepte d'amortització i interessos del capital en préstec. Aquest pagament es fa en divisa estrangera, normalment en dòlars nord-americans. Els principals deutors de l'estat espanyol que han de pagar aquest servei són Cuba, Algèria, Rússia, Angola, Xina, Egipte, Mèxic..

DEUTE ECOLÒGIC

És el deute tret pels països industrialitzats amb la resta a causa de l'espoli històric i present dels recursos naturals, els impactes ambientals exportats i la lliure utilització de l'espai ambiental global per a dipositar-hi residus. El Deute del Carboni és part del Deute ecològic per l'excés d'emissions de gasos del Nord que augmenten l'efecte hivernacle.

AJUSTAMENT ESTRUCTURAL

Són el conjunt de polítiques socio-econòmiques que imposen el Banc Mundial i el FMI com a condició a l'hora de negociar reestructuracions del pagament del deute. Les mesures de reestructuració inclouen polítiques que suposen unes despeses socials altament perjudicials per al conjunt de la població, especialment per a les capes més empobrides.

TIPUS DE DEUTE

Deute multilateral: és el deute financer tret amb el Banc Mundial (BM), el Fons Monetari Internacional (FMI) i els Bancs Regionals de Desenvolupament.

Deute bilateral: és el deute tret pel govern d'un país amb el govern d'un altre país.

Deute privat: crèdits contractats amb creditors privats.

CONVERSIÓ DEL DEUTE

Es tracta d'un mecanisme pel qual una part o la totalitat del deute d'un país empobrit deixa de ser exigida a canvi de què la quantitat equivalent del deute sigui invertit en unes finalitats prèviament acordades en el país deutor. A l'estat espanyol moltes vegades les conversions es fan condicionades a la compra de béns i serveis d'empreses espanyoles.

RETTALLS EN EDUCACIÓ

El pagament de Deute suposa un retall en educació i sanitat, i atempta contra els drets humans bàsics de la població

INFORMA'TI

www.alternativaglobal.org

ANÀLISI

Beronika Garrosa
beronikagarrosa@mansunides.org

Qui són els responsables?

No se'ns pot passar per alt que el deute extern és una enorme llosa que afecta el benestar de milions de persones que, malgrat no ser les responsables de l'endeutament dels seus governs, sí que pateixen les conseqüències. En aquesta qüestió és molt important el tema de la responsabilitat: Qui ha d'assumir la devolució de préstecs per a compra d'armes, per reprimir la població o per finançar guerres? S'han de tornar préstecs que van ser col·locats directament en paradisos fiscals per governs corruptes? I què passa amb els que van fer els préstecs sense que els preocupés el destí dels diners?

Per saber qui són els responsables d'aquest endeutament il·legítim i poder exigir que paguin hi ha una única via: realitzar una auditoria pública integral del deute extern. Un estudi transparent i exhaustiu sobre com i per a què es va prestar ens pot ajudar a esbrinar si aquest deute és il·legítim i per tant ha de ser anul·lat. Aquesta informació ens permetria conèixer de prop l'origen d'aquest deute, determinar la seva il·legitimitat, els noms de les empreses beneficiàries dels crèdits atorgats com a falsa ajuda al desenvolupament i els impactes que aquests crèdits comporten en l'entorn mediambiental.

ENTREVISTA

"Cancel·lar el deute extern és possible"

Oscar Rgz. MADARIAGA

És cardenal de Tegucigalpa, Hondures des del 2001 i es va parlar d'ell com a candidat a Papa després de la mort de Joan Pau II. Fa una contundent denúncia del deute extern.

■ Són el deute extern i la corrupció els dos grans obstacles per al desenvolupament d'Amèrica Llatina?

■ Això és, quant a la corrupció, la nostra democràcia està minada no sols per l'actitud de persones i partits, sinó també per la de corporacions industrials i transnacionals, que financen campanyes polítiques per a després cobrar en privilegis o en concessions de contractes. La corrupció ha convertit la política en una indústria: s'inverteix durant la campanya política i després es recollen els dividendos. Els expresidentes sorten del govern enriquits i ho fan a costa dels bens de l'Estat. Li poso un exemple, en els anys 70 les IFIs van fer un préstec de 90 milions de dòlars a Hondures per fer una presa hidroelèctrica gegant. El 1997 s'havien pagat 250 milions de dòlars només d'interessos, i encara devíem els 90 milions inicials. És una explotació extraordinària.

■ És possible cancel·lar el deute extern?

■ Sí, això és, i cancel·lar-lo en la seva totalitat no és impossible. He demanat als organismes internacionals de crèdit com és que em diuen vostès que no hi ha diners per reconstruir Amèrica Llatina i, de la nit al matí, hi ha tants bilions per a la fer la guerra d'Iraq? Per què sí que hi ha tots aquests diners per fer la guerra contra l'ésser humà i no n'hi ha per a la guerra contra la pobresa? Els fets ens demostren que es podrien destinar tots els recursos per cancel·lar-lo. Encara no s'han mostrat els costos de la guerra d'Iraq, si els arriben a publicar algun dia es veurà que sí es pot cancel·lar.

Desenvolupament **insostenible**

El canvi climàtic és conseqüència de les emissions de CO2 a l'atmosfera, en gran part produïdes pel sector industrial

No es tracta d'un conte. Segons els informes de l'ONU, si la taxa de destrucció de boscos tropicals es manté, abans del 2040 hauran desaparegut: Àfrica ja ha perdut el 55% dels seus boscos originals i Àsia entorn al 45%. La desertització i l'escalfament global es noten any rere any, i les coses canvien a un ritme molt superior al que es considera natural. Degut a aquest escalfament, molts territoris quedaran submergits degut a la fusió del gel. Als Andes la glacera Qori Kalis retrocedeix 30 m a l'any i a la Patagònia algunes glaceres han retrocedit 1'5 km en poc més d'una dècada. La terra perilla, i amb ella perillems tots.

Evelt Yanait

evelt@mansunides.org

La crema de carbó, gas i petroli per part de les indústries, els automòbils i les calefaccions allibera a l'atmosfera enormes quantitats de CO2, principal responsable de l'escalfament global. El PNUD (Programa de les Nacions Unides per al desenvolupament) adverteix que un canvi tan petit com una disminució de 3° a 5° C en la temperatura ha derivat en eres de glaç,

i que no se sap tot el que un canvi semblant en direcció oposada podria causar. D'altra banda, ens informa que la temperatura mundial ascendirà d'1,4° a 5,8° per a 2100, un increment superior a qualsevol altre enregistrat durant els últims 10.000 anys. Segons les previsions, el nivell del mar s'eleva entre 9 i 88cm, menjant-se nombrosos territoris. Però de què mitjans disposen les nacions per fer front a aquestes amenaces i sostenir als refugiats?

OCTAVIO PAZ:

"Defensar la terra és defensar l'home"

Els costos dels desastres climàtics es doblen cada dècada, saltant de 50.000 milions en els anys seixanta, a més de 400.000 milions en els últims deu anys

Els experts ens adverteixen que amb això es multiplicaran els desastres naturals: els règims de pluviositat canviaran, provocant inundacions, ciclons i huracans violents. Malalties com la malària o el tifus poden arribar a zones temperades, com la Península Ibèrica. D'altra banda, el forat de la capa d'ozó empitjora dia a dia, degut al CFC que despren l'aire condicionat. Conseqüències: càncer de pell, ceguesa, etc. No

es tracta d'un futur llunyà: a les zones australs d'Amèrica aquestes malalties s'han multiplicat de forma espectacular. A Xile en 10 anys els casos de càncer de pell s'han incrementat un 100%.

Lamentablement, les lleis que restringeixen el consum o emissió de gasos destructius no interessen econòmicament a multinacionals i governs. Per això cal actuar i exigir.

Fotomuntatge: Alba Ortiz

Al voltant de 17 milions d'hectàrees de bosc desapareixen cada any i 5.000 espècies animals són exterminades

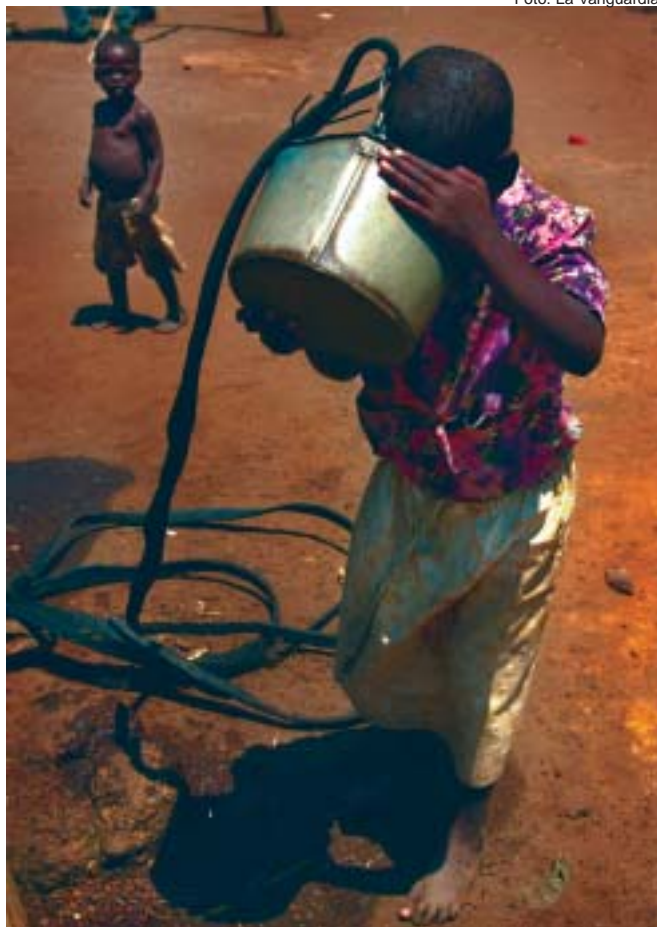
LOUIS ARAGÓN:
"És un món que neix o un futur que mor?"

30.000 persones moren cada dia per falta d'aigua potable

No es vol reconèixer el dret a l'accés universal a l'aigua

Foto: La Vanguardia

Les xifres són esgarrifoses: cada dia moren unes 30.000 persones per ingerir aigua contaminada, molts d'ells nens, i més de mil milions de persones pateixen set. I després l'escàndol és el que anomenen terrorisme, i allò prioritari són temes com la grip aviària que a penes ha afectat unes desenes de persones a tot el món, i que en condicions normals no afecta els humans. Per què? On està la diferència? La diferència està que la venda del fàrmac contra la grip aviària, tan potenciada pel Banc Mundial, s'ha quadruplicat en un sol any, i que un dels principals beneficiaris de tot això és el Secretari de Defensa d'Estats Units i president de la companyia que va vendre la patent del fàrmac. En altres paraules, el que no beneficia econòmicament els poderosos, no interessa, com es va demostrar en el passat Fòrum Mundial de l'Aigua, que va excloure de la seva declaració final l'accés universal a l'aigua i la cobertura als pobres, impedit en tot moment que s'obris la discussió al tema. El nostre futur i sobretot, el d'aquells que no han tingut tanta sort, no importen a la societat de consum. Dades vergonyoses ho avalen, com es llegia en un informe del PNUD: "La cisterna d'un inodor occidental utilitza la mateixa quantitat d'aigua que empra un ciutadà mitjà del món en desenvolupament per rentar, beure i cuinar durant un dia sencer". Què podem fer? Sovint es parla

Els trastorns transmesos per l'aigua maten un nen cada 15 segons i són una de les principals causes de malaltia al món

de campanyes d'estalvi dirigides al consumidor. Però el 70% de l'aigua es gasta en l'agricultura i entorn al 20% en l'indústria, fet que marca la necessitat de regulacions legals per a sistemes d'estalvi d'aigua en aquests sectors. I de nou a les empreses no els interessa. De fet, mentre es

duen a terme aquestes campanyes moltes empreses intenten privatitzar l'aigua i emprar-la per obtenir beneficis, sense tenir en compte que l'aigua hauria de ser un dret universal.

INFORMA'T!
www.alternativaglobal.org

BREUS

L'extinció animal causada per l'home arriba a uns límits tristos i perillosos

5.000 espècies desapareixen cada any a un ritme 10.000 vegades superior al ritme natural d'extinció.

Estan amenaçats d'extinció:

- 12,5% de plantes
- 25% dels mamífers
- 34% dels peixos. (El 90% de les grans espècies depredadores marines -tonyina, tauró, etc- ha desaparegut en els últims 50 anys. Els vaixells factoria espleten una superfície que equival a 148 camps de futbol cada minut).

El nostre dret a escollir abolit pels transgènics

Espanya i Romania són els dos únics països de la UE amb conreus transgènics comercials. Aquests poden resultar nocius per al consumidor, actuen sobre les comunitats d'insectes i sobre la terra, obliguen els camperols a comprar noves llavors cada any i la toxina Bt que contenen causa danys en la salut. El problema és que els transgènics contaminen les espècies tradicionals, dinamitant el dret a triar de consumidors i agricultors. Les pèrdues derivades de la contaminació són assumides pels contaminats i no se'ls exigeix cap responsabilitat als propietaris de la tecnologia ni a l'Administració.

La major part dels incidents de contaminació no es detecten o es mantenen en secret tant per companyies com per governs.

FRANCIS BACON:
"Només es mana a la natura obeint-la"

SUSAN GEORGE:
"Ningú pot permetre's el luxe de detenir-se i canviar el rumb, perquè la destrucció continua. Però ningú pot viure en un planeta mort"

Xifres que fan pensar

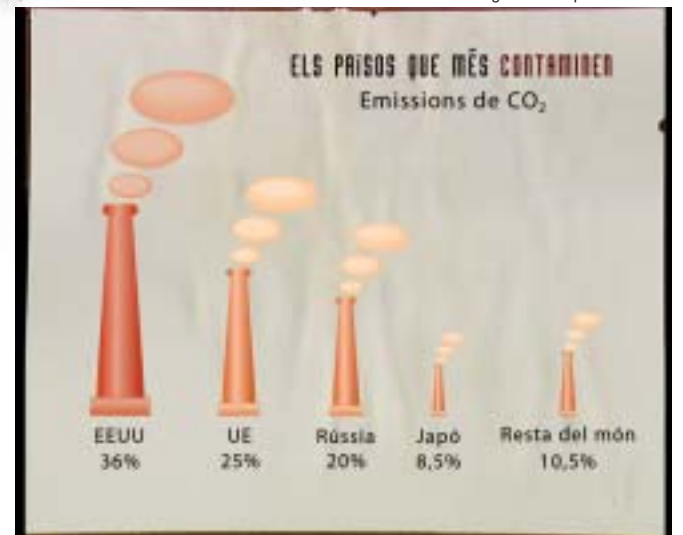
- ▶ Els habitants dels països desenvolupats del Nord consumeixen nou vegades més energia que els del sud (que representen el 80% de la població total).
- ▶ Es necessitarien deu planetes com la terra perquè els països pobres poguessin consumir tant com els països rics.
- ▶ La degradació i pèrdua de sòls conreadors arriba al 65% de la superfície conreador d'Àfrica.
- ▶ Els costos dels desastres naturals derivats del canvi climàtic que estem provocant es doblen cada dècada, passant de 50.000 milions de \$ en els anys seixanta, a més de 400.000 milions de \$ en els 90.

Els països del nord consumeixen tres quartes parts de l'energia del planeta

Les nacions industrialitzades produeixen dos terços dels residus i els exporten en gran part als països empobrits

Com pot llegir-se en la carta de L. Summers, els països industrials, a més de l'apropiació de béns, es dediquen a utilitzar com a abocadors de contaminació als països més pobres. La llei en aquests països no dona cap prioritat a la conservació del medi i a l'establiment d'uns límits ecològicament sostenibles. Tot el contrari: causes com els mecanismes del deute extern obliguen als països perjudicats a haver de competir en facilitats legals per a l'explotació de recursos i en preus baixos per vendre les seves primeres matèries a occident.

Infogràfic: Josep Mª Mestres

Mahatma GANDHI:
"El món té recursos per satisfer les necessitats de tothom, però no per satisfer la cobdícia universal"

Diuen que...

Diuen que un funcionari de l'ONU va preguntar a una dona africana si inculcava als seus fills la necessitat de rentar-se les mans després de defecar. La mare va respondre irada: "he de recórrer tots els dies 11 quilòmetres amb l'aigua damunt. Si agafés a algú malgastant-la per rentar-se les mans, el mataria". És difícil imaginar situacions com la d'aquesta dona africana si per gaudir d'aigua abundant només cal que obrim l'aixeta.

IMPLICA'T!
Fes-te'n soci
www.mansunides.org

OPINIÓ

Eduard Moreu
President de Mans Unides BCN

Els recursos no són infinits

La desforestació, la desertització, la pèrdua de la biodiversitat, l'exhauriment de les matèries primeres, la sobreexplotació de les terres... són una cara de la moneda del desastre ecològic que suporta el Tercer Món, entre d'altres coses, per pagar el seu deute extern.

L'altra cara de la moneda és suportar les agressions al medi ambient en bona part produïdes pel Nord: instal·lació de les indústries més conflictives i contaminants als països del Sud; abocaments de vaixells i plataformes, proves nuclears, pluges àcides, aigües contaminades, deixalles industrials, degradació del sò, l'incompliment del protocol de Kyoto pels qui més contamineu... I han de suportar especialment les conseqüències d'aquestes males pràctiques: forat de la capa d'ozó, reescalfament de l'atmosfera, huracans i tifons, inundacions...

Per això, des de moltes ONG parlem avui, cada cop més, de desenvolupament sostenible, és a dir, d'un model de creixement respectuós amb el medi ambient i sobretot, prudent en no malgastar uns recursos que no són infinits, sinó limitats.

Increïble però cert

Lawrence Summers, essent vicepresident del Banc Mundial va escriure als 90 una carta interna que defineix molt bé la política i els interessos de molts dels organismes internacionals:

"Indústries 'Brutes': Entre nosaltres, no hauria el Banc Mundial de patrocinar MÉS la migració de les indústries brutes als PMD [Països Menys Desenvolupats]? Se m'acuden tres raons:

1 - La mesura dels costos de l'efecte de la contaminació sobre la salut depèn de la producció perduda per l'increment de mortalitat i morbiditat. Des d'aquest punt de vista una quantitat donada de contaminació que afecta la salut s'ha de fer en el país amb menors costos, que serà el país de menors salaris. Crec que la lògica econòmica d'abocar una càrrega de residus tòxics en el país de menors salaris és impecable i hem d'afrontar-ho.

2 - (...) He pensat sempre que els països poc poblats d'Àfrica estan MOLT POC contaminats (...)

3 - (...) La preocupació sobre un agent que causa un canvi d'un en un milió en les probabilitats de càncer de pròstata serà major en un país on la gent sobreviu per tenir-lo que en un país on la mortalitat dels menors de 5 anys és de 200 per mil. (...) Clarament el comerç de béns amb problemes de pol·lució estètica pot millorar el benestar. Mentre la producció és mòbil, el consum d'aire net no ho és.

No és correcte citar la pobresa com causa general de la degradació ambiental. Hi ha moltes proves en contra. Els agricultors més adinerats, els inversionistes en el sector agrícola i les empreses multinacionals controlen molts cops una superfície molt més gran que els pobres, i han contribuït en forma destacada a l'eliminació en gran escala de la vegetació natural, a la utilització excessiva de productes agroquímics i a la sobreexplotació dels sòls per aconseguir més productes destinats a l'exportació. A mesura que s'am-

plien els mercats dels productes forestals, és més probable que les noves oportunitats de producció i mercat siguin aprofitades pels grups privilegiats que disposen dels coneixements i del capital necessari. L'ús de l'energia - amb les seves conseqüències contaminants i la seva contribució a l'efecte hivernacle - augmenta a mesura que puja el nivell d'ingrés. Els grups d'ingrés més elevats produeixen més residus per capita que els pobres, mentre que aquests reciclen més que els rics. *Iniciativa per la pobresa i el medi ambient (PNUD i CE)*

MOU-TE!
www.alternativaglobal.org

Foto: La Vanguardia

LA REBEL·LIÓ DELS EXCLOSOS. "S'ha acabat el saqueig dels recursos naturals per part de les empreses internacionals. El petroli i el gas natural passen a ser propietat dels bolivians". Són paraules d'Evo Morales quan va decretar la nacionalització dels recursos energètics de Bolívia el dia 1 de maig de 2006. 15 dies després, Equador va anunciar que posava fi al contracte d'explotació petrolífera que mantenia amb la petroliera nord-americana Occidental Petroleum, i que Petroecuador seria qui assumirà les exportacions.

LA FRASE

"El primer que cal per lluitar contra la guerra és eradicar-la de les ments"

Arcadi Oliveres

XIFRES que fan pensar

Actualment **300.000** nens soldats participen en conflictes armats

SABIES QUE...

- La legislació d'EUA prohibeix l'ajuda militar a països que violin els drets humans, però exporta armes a Aràbia Saudita, Israel, Nigèria, Filipines...
- Cada any es fabriquen 8 milions d'armes i 16.000 milions de municions, més de dues bales per cada home, dona i nen del planeta.

Foto: La Vanguardia

Les tortures d'Abu Graib, la punta de l'iceberg

La població més vulnerable paga el preu de la guerra contra el terror

"Els governs occidentals s'autoproclamen defensors dels drets humans però cada cop més mostren reflexos represors i sacrifiquen els seus propis principis", denuncia l'Informe Anual d'Amnistia Internacional. "Han caigut en

Amnistia Internacional denuncia al seu Informe Anual "el cinisme i les mentides" de les grans potències

la trampa estesa pels terroristes i han creat un món de cinisme i mentides en què els drets humans són traïts, les proteccions legals abandonades i les llibertats suspeses en el nom de la seguretat, l'ordre i la fictícia lluita contra el terror."

El document és especialment crític amb els governs de Bush

i Blair com principals artífexs de "la doctrina del neocolonialisme humanitari, que permet envair països i declarar guerres per impulsar la democràcia i sense necessitat que els Estats agredits siguin una amenaça per als agressors".

"Les mesures antiterroristes de Washington i Londres - diu Amnistia- han resultat en la detenció il·legal de més de deu mil persones només a Iraq i en nombroses violacions de la llei internacional i les llibertats més elementals".

"Un exemple és la política nord-americana d'entregar presoners a governs amics que practiquen la tortura amb l'objectiu d'extreure'ls informació". Amnistia lamenta "la col·laboració tàcita de nombrosos països de la Unió Europea en aquesta repugnant pràctica."

El secretari general de l'ONU, Kofi Anan, ha declarat que les armes lleugeres són les "autèntiques armes de destrucció massiva". I és que aquestes armes causen molts més morts, tortures i violacions que qualsevol altre tipus d'armes, socaven les economies, i maten mig milió de persones a l'any. Tot i això, les grans potències venen armes a qualsevol govern o guerrilla sense cap control internacional.

Evelt Yanait
evelt@mansunides.org

La despesa militar fa més difícil el desenvolupament d'un país. Gairebé la meitat dels països que tenen el pressupost de defensa més alt estan entre els últims en matèria de desenvolupament humà. Per exemple, Eritrea inverteix un 2,5% del seu PIB en sanitat i gairebé el 30% en pressupost militar. D'altra banda, si bé els principals compradors d'armes són països poc desenvolupats, els grans exportadors de les armes que s'empren a les guerres formen part de les grans potències mundials. De fet, Amnistia Internacional denun-

Les armes lleugeres cada dia causen 1.000 morts

Per cada dòlar per al desenvolupament se'n destinen deu al sector militar

Foto: La Vanguardia

NENS SOLDATS

"Se'ls obliga a tornar a la seva aldea i matar el seu pare, la seva mare o algun membre de la seva família, o a cremar la seva casa, fins i tot a menjar carn humana. Per manipular-los utilitzen drogues, amb la qual cosa els xavals no raonen, es tornen autèntiques màquines de matar. Així els envien a primera línia de combat" explica Chema Caballero, responsable d'un centre de rehabilitació a Sierra Leone. Els principals exportadors de les armes lleugeres que empren els nens soldat són països integrants del Consell de Seguretat de l'ONU.

Quines són les prioritats?

- ▶ L'any 2003, la despesa militar mundial era vint vegades superior a la que es necessitaria per eradicar la fam al món.
- ▶ El preu d'un portaavions és 350 vegades superior al pressupost de la UNESCO per a la Cultura de Pau.
- ▶ La despesa militar d'Espanya és superior al pressupost dels Ministeris de Treball i Afers Socials, Educació i Cultura, Agricultura, Pesca i Alimentació i Medi Ambient!!
- ▶ Amb l'1% de la despesa militar mundial, l'aigua potable seria accessible a tota la humanitat.

cia que els cinc països del Consell de Seguretat de l'ONU, que han de vetllar per la pau mundial, són els principals exportadors d'armes. Espanya també té un lloc important en el comerç d'armes lleugeres i municions, que ven directament a països en guerra i a guerrillers, ignorant qualsevol legislació internacional.

Foto: La Vanguardia

TRACTAMENT DESIGUAL. Les exigències del dret internacional i humà s'apliquen de forma diferent a cada cas a conveniència, perquè al darrere hi ha una defensa obscena d'interessos inconfessables. L'ocupació il·legal de Palestina, el mur de l'apartheid, els assassinats selectius, les tortures, les armes de destrucció massiva i la vulneració constant dels drets humans de la població civil no serien tolerats a cap altre país. Aquestes coses només les poden fer els "amics" de les potències.

ENTREVISTA

NAIM ABU-TAIR

President del Health Work Committee, gestor de nombroses clíniques a territoris palestins i testimoni de la terrible situació que viu la població civil en els territoris ocupats per Israel.

"Estem vivint un malson a Cisjordània"

■ Quina situació humanitària es viu als territoris ocupats?

■ Estem vivint sota una ocupació total a Cisjordània. Ja ens acostumem que hi hagi dies en què no podem sortir de

casa, que se succeeixin els assassinats i que l'ambient estigui carregat de violència. S'han destruït més de 3.000 llars palestines i les infraestructures que s'havien construït des dels acords d'Oslo: l'aeroport i el port construïts amb fons de la UE.

■ Quin és el balanç de la repressió de la intifada?

■ Milers de morts i desenes de milers de ferits. Més de 2.000 persones estan detingudes en presons preventives en condicions desconegudes perquè no s'hi permet l'accés. Ningú pot desplaçar-se i els qui més ho pateixen són els metges i els malalts. El balanç general és de desastre total. Es registren greus problemes físics i psíquics entre els més petits.

■ S'educa els joves per a la pau?

■ No és fàcil aconseguir que hi hagi un respecte entre les

Foto: WHC

EL MUR. El mur que s'està aixecant a Palestina té gairebé 800 km de llargada i fins a 9 m d'alçada. Amb aquest mur s'aïllen 343.000 persones, i en queden separades de les terres de cultiu 522.000 més. Gairebé el 40% de la població resulta greument afectada.

parts enfrontades quan des de petits estan veient violència per tot arreu. Els arguments que els valen són el que veuen al carrer: l'exèrcit ataca els seus veïns, amics i familiars. És molt difícil entendre a Espanya com es viu allí.

Les guerres del Sud

Infogràfic: Alba Ortiz

“Molts països del Sud pateixen guerres o situacions d'extrema violència. Sempre se'ns presenten com a guerres ètniques -una tribu de negres que mata una altra tribu de negres- o com a guerres de religió -musulmans contra cristians i cristians contra musulmans-. Això són mentides perquè les úniques

guerres que existeixen són guerres pel control dels recursos naturals del Sud. Poden ser els diamants de Sierra Leone o Angola, el petroli de Darfur (Sudan) o el coltan de la República Democràtica del Congo. Les grans empreses del món occidental, la majoria de les vegades amb el suport i complicitat dels governs

occidentals, no escatimen mitjans per controlar aquestes primeres matèries”. Aquesta anàlisi que realitza Chema Caballero, missioner xaverità responsable del programa de reinserció de nens soldats a Sierra Leone, el comparteixen altres testimonis d'excepció de les guerres del Sud.

CORRESPONSAL DE GUERRA

“Les causes de les guerres del tercer món s’han de buscar al primer món”

Gervasio Sánchez

Fotoperiodista de guerra. Ha cobert conflictes bèl·lics durant les últimes dècades

Les guerres africanes no obeeixen a interessos tribals, ni religiosos, ni ètnics. Això és falsejar la realitat. Les causes de les guerres del tercer món s’han de buscar al primer. Als interessos de la venda d’armes lleugeres que realitzen els governs occidentals, com ara Estats Units, Anglaterra o Espanya. Segon, existeix una actitud depredadora per part de les multinacionals. Només els interessos dels matèries primeres i aconseguir-les al menor preu possible. Si per assolir els seus objectius han de corrompre governs, finançar guerres i provocar el caos ho fan sense contemplacions. I tercer, moltes d’aquestes matèries primeres, com els diamants, el coltan, o l’or, es venen al mercat negre d’Europa. Els diamants il·legals que han finançat les guerres d’Àfrica arriben il·legalment a Bèlgica, a Londres o a Suïssa.

R.D. DEL CONGO
“Aquí la gent es mata per la vida, per sortir endavant”

Xabier Zabalo

Pare jesuïta. Missioner a Kisangani, una ciutat molt castigada per la guerra

Després d’anys de guerra civil al Congo, Kisangani ha quedat destrossada i derruïda. Ara és el moment d’impulsar projectes de desenvolupament. En aquesta ciutat s’han lliurat els combats més sagnants del conflicte. L’han anomenat la ciutat màrtir. Quan se surt d’una guerra, només hi ha misèria. Encara que sembli sorprenent, per al poble és un motiu d’alegria que alguna multinacional vingui a instal·lar torres de telefonia mòbil. És símptoma que la situació està millorant, sinó els globalitzadors no vindrien. La gent aquí es mata per la vida, per sortir endavant. La sagnant guerra que va sacsejar el país està directament rela-

cionada amb el comerç de coltan, un mineral estratègic i essencial per a les noves tecnologies. El 80% de les reserves mundials de coltan es troben al Congo. En el procés de fabricació de telèfons mòbils, míssils balístics, videojocs o aparells electrònics és imprescindible el seu ús. Avui per avui, Àfrica és la mare nutricia de la majoria de primeres matèries que hi ha en el món i torna a interessar pels seus recursos naturals.

AFGANISTAN

“La UE hauria de deixar de ser un ninot d’Estats Units i tenir veu pròpia”

Behjat Hamra

Membre de RAWA (Associació Revolucionària de Dones de l’Afganistan)

L’actual president Karzai és només un ninot, qui mana

Foto: La Vanguardia

COLÒMBIA: 3 MILIONS DE DESPLAÇATS INTERNS. Es calcula que tres milions de persones han hagut d’abandonar els seus pobles i cases a causa del conflicte armat entre exèrcit, guerrilla i paramilitars. Els desplaçats han d’abandonar les seves llars per començar de zero. Les víctimes de les guerres són civils.

Foto: La Vanguardia

realment a l’Afganistan són els senyors de la guerra. I ara, si la comunitat internacional no fa res, a l’Afganistan hi tornarà la guerra i el terror. Els senyors de la guerra tenen el país repartit segons els clans i es dediquen principalment al cultiu d’opi. Els Estats Units només volen d’Afganistan el gas i el petroli, no els importa gens la gent ni la seva situació. Amb aquest govern, a qui han ajudat a conquerir el poder, s’asseguren el monopoli de les matèries primeres. Crec que la UE hauria de deixar de ser un ninot a les ordres dels EUA i passar a tenir veu pròpia en la comunitat internacional.

Foto: La Vanguardia

GUERRES PREVENTIVES. Les guerres preventives responen a l’Estratègia de Seguretat Nacional que els Estats Units han posat en marxa arran de l’11-S. Aquesta doctrina permet als EUA atacar un país quan vulguin saltant-se la llei internacional. Qualsevol argument serveix: el terrorisme, a l’Afganistan o les armes de destrucció massiva a l’Iraq... Ara, l’excusa és el programa nuclear iranià.

COLOMBIA

“Els camperols són una molèstia i reben tota mena de pressions”

Leila Betancur

Missionera seglar que treballa al Chocó amb les comunitats indígenes

La zona selvàtica del Chocó es troba en disputa entre guerrillers i paramilitars perquè el govern i algunes multinacionals tenen plans per crear un canal sec que vagi de la costa atlàntica a la pacífica i que serà una alternativa al canal de Panamà. Això òbviament mou molts diners, i per això tots els actors armats es disputen la zona. És un territori molt ric,

on hi ha or, plata, petroli, però fins ara no hi ha infraestructures. Els camperols que viuen en aquesta zona són una molèstia per a aquest projecte. Es troben al mig, rebent totes les pressions. Això es tradueix en desplaçaments massius de població. Nosaltres (la Unió de Seglars Missioners) donem suport als desplaçats amb eines, aliments, medecines i la reconstrucció dels habitatges. Això molesta als paramilitars, que són els qui han afavorit els desplaçaments amb l’objectiu de deixar les terres obertes a la construcció del canal.

FILIPINES

“Els colonitzadors han marginat la població autòctona musulmana”

Àngel Calvo

Missioner claretà. Treballa per la reconciliació de les comunitats cristiana i musulmana al Sud de Filipines

La rebel·lió armada dels musulmans a Filipines, que va començar el 1972, enfonsa les seves arrels en les injustícies acumulades en quatre segles de dominació. Els colonitzadors espanyols i americans primer i els governs cristians de Manila després, han marginat la població autòctona musulmana, li han arrabassat la seva terra i l’han sumit en la pobresa. La rebel·lió armada s’alimenta en aquestes injustícies seculars. En aquest sentit, la solució militar no fa més que agreujar el problema, creant noves humiliacions que realment el rancor. Una via de solució més realista és el diàleg de pau entre les comunitats cristiana i musulmana, un diàleg des del respecte a la diversitat, desposseït dels prejudicis culturals que impedeixen que ambdues comunitats puguin conviure en pau i sobre una base de justícia. Les solucions duradores les té la societat civil. Lluitar contra la pobresa i pel desenvolupament social i polític de les comunitats musulmanes i cristianes és un bon camí per aconseguir la pau. Es tracta d’un treball a llarg termini, que pot durar generacions.

ANÁLISIS

Arcadi Oliveres

President de Justícia i Pau

Les guerres del petroli

Una ullada als darrers conflictes ens demostra que el petroli és un poderós generador de conflicte, perquè el control d’una de les energies més utilitzades pot donar un poder hegemònic a qui se’n faci propietari.

La guerra contra l’Afganistan es va justificar a partir dels fets ocorreguts l’11 de setembre del 2001 a Nova York -amb l’atac a les Torres Bessones- amb la intenció de castigar els talibans, prenent alliberar un país sotmès a un règim que obligava les dones a portar burca i permetia un tràfic molt intens d’heroïna. Uns anys després del conflicte, la situació de les dones no havia millorat gaire i el tràfic d’heroïna havia augmentat, però apareixia una novetat: s’estava construint un oleoducte per treure petroli de la mar Càspia que servís de conductor de les extraccions, via oceà Índic, cap als Estats Units. Els responsables de la construcció eren de l’empresa nord-americana Halliburton, que havia estat presidida per Dick Cheney, vicepresident dels Estats Units.

CONTROL DE LES MATÈRIES PRIMERES. La majoria de les guerres són motivades pel control de les matèries primeres del Sud. Així ho confirma un informe del BM que estudia 47 conflictes civils des de 1965. Petroli, aigua o diamants hi són darrere.

PER SABER MÉS...

Asun Oller

LLIBRES

100 Claves para entender Oriente Próximo

Alain Gresh & Dominique Vidal.

Paidós.

És una obra essencial per comprendre millor l'actualitat de l'Orient Pròxim i oblidar-se dels clics que enfosqueixen la realitat de la regió. Proporciona moltes dades interessants i molt útils per a la investigació periodística o històrica per entendre la complexa realitat del Pròxim Orient.

Las guerras del agua

Contaminación, privatización y negocio.

Vandana Shiva. Icaria Antrazyt

A l'analitzar el comerç internacional de l'aigua, la seva extracció i distribució i l'agricultura, Vandana Shiva posa al descobert la destrucció de la terra i la pèrdua de drets dels pobres del planeta, a mesura que se'ls nega l'accés a un incalculable bé comú. Shiva revela com molts dels més importants conflictes actuals, són emmascarats com guerres ètniques o religioses.

Rebeldes Sin Tierra

Historia del MST de Brasil.

Carlos Aznárez & Javier Arjona.

Tlalaparta

Mitjançant fotografies, dibuixos i textos, aquest llibre evoca diverses experiències de vida que conviden a la reflexió sobre les nombroses situacions injustes generades per la nostra societat, El Temps i el Silenci, la Identitat i la Memòria, la Crueltat i el Dolor, el Poder i la Indiferència, la Por i l'Esperança, l'Alegria i la Supervivència.

La Gran Guerra per la civilització

Robert Fisk. La Magrana

Aquesta obra és una protesta apassionada contra les mentides i els enganys que van enviar els soldats a la mort i que van matar milers d'homes i dones (àrabs, cristians i jueus) durant el segle passat. També és una crònica de la frustració dels periodistes a la guerra. A més, és una biografia personal del mateix Fisk a la línia de front de les guerres de l'Orient Mitjà. Robert Fisk ha entrevistat Bin Laden tres vegades.

Els moviments socials exigeixen un altre model de globalització

El Fòrum Social Mundial canalitza les crítiques a la globalització neoliberal

Foto: La Vanguardia

Fòrum Social de Porto Alegre: "Un altre món és possible"

Què significa Porto Alegre? Què i qui hi ha darrere dels fins fa poc mal anomenats "moviments antiglobalització"? Per què aquest moviment? En què consisteix? Quines són les seves fites més importants?

Eduard Moreu

emoreu@mansunides.org

Per entendre els moviments altermundialitzadors cal entendre prèviament què significa el fenomen de la globalització.

Des de la caiguda del mur de Berlín se'ns vol imposar un model d'economia, política, societat i cultura, que s'auto-proclama com de "pensament únic", com si no hi hagués una altra alternativa a l'actual model anomenat "neoliberal" gestionat pels més poderosos i que, bàsicament, permet un enriquiment escandalós d'uns quants, mentre les persones i els països més pobres i vulnerables queden exclosos del repartiment del pastís.

Aquest model de desenvolupament, és ecològicament insostenible i està basat en la imposició de la força, amb una bogeria de despeses bèl·liques i armamentístiques absurdes i desproporcionades, especialment quan hi ha altres prioritats en nutrició, salut, habitatge, educació... etc. molt més greus i urgents. A finals dels 90 van començar els primers intents de denunciar els fets, de protestar, però també de proposar alternatives i solu-

Milers de persones i organitzacions clamen per una globalització més solidària

cions. Per això han sorgit centenars d'ONGs, cooperatives, plataformes, xarxes, etc que han anat configurant el que al principi es va etiquetar impropriament com "moviment antiglobalització". Avui, a partir de Porto Alegre 2003 es comencen a denominar "altermundialitzadors" perquè el

que realment volen és un altra globalització amb rostre més humà. Creuen en un món en què es respectin els drets humans, ambientals, la justícia i l'equitat.

Per això s'ha anat passant de la protesta a la proposta: Chiapas, Seattle, Gènova, Barcelona, Florència, París, Londres, Atenas, Mali, Pakistan, Mumbai, Caracas... i, sobretot Porto Alegre 2001-2002-2003-2005 han estat algunes de les fites més

Implica't

PER QUÈ HEM DE FER ALGUNA COSA?

Perquè si hi ha 34.000 nens que moren de fam cada dia, tenim 34.000 raons per lluitar. Si hi ha 3.000 milions de persones que tenen menys de dos dòlars diaris per sobreviure, tenim 3.000 milions de raons per continuar la nostra lluita. Si cada 3'6 segons mor una persona de gana en el món, no podem quedar-nos quiets, com si no hi hagués res per fer, perquè totes aquestes morts són morts evitables.

I JO, QUÈ PUC FER ?

Primer que res unir-te a altres persones que també volen fer del nostre un món millor. Estem parlant de comprometre't. Ningú pot pretendre anar de superman solitari per arreglar el món. La unió fa la força. Hi ha quantitat de grups, associacions, moviments, xarxes, plataformes, ONGs, partits, sindicats, centres cívics... que poden optimitzar la nostra voluntat de canvi, la nostra solidaritat. Sempre és millor el treball solidari que en solitari. És qüestió de buscar, connectar i veure amb quin grup sintonitzem millor.

importants d'aquest moviment de moviments que continua reproduint-se, de manera descentralitzada, i per eixos temàtics i regionals, i que obre una porta a l'esperança.

MÚSICA

Provocando la paz

Padre Jony

El pare Jony diu que ha fet aquest disc perquè alguna cosa li cremava dintre i l'havia de treure en forma de cançons. Per això, hi ha lletres desesperades, encara que totes estan plenes d'esperança. Aquest treball es titula "Provocando la paz" perquè és una provocació activa de la pau. Mentre uns altres provoquen altres coses, ell es dedica a això en la seva vida i amb la seva música. Els beneficis d'aquest disc van destinats a Mans Unides.

Foto: La Vanguardia

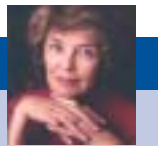

MOVIMENT CONTRA LA GUERRA D'IRAQ. Les protestes massives que es van repetir des de Seattle 99 amb motiu de les cimeres dels organismes que impulsen la globalització neoliberal i especialment les que es van convocar per impedir la invasió d'Iraq s'organitzen en xarxa aprofitant el potencial de comunicació descentralitzada d'Internet. La manifestació contra la guerra a Barcelona va ser la més important de la història de la ciutat. La protesta es va celebrar simultàniament en moltes altres ciutats del món.

OPINIÓ

Susan George

Vicepresidenta d'ATTAC

Qui són els antiglobalitzadors?

És irritant i constitueix un vertader escarni que s'autoproclamin favorables a la globalització els qui blinden les fronteres per al flux de persones, els qui subvencionen o protegeixen les seves pròpies economies de la competència dels productes del Tercer Món, els qui egoïstament es reserven els drets de propietat de les seves patents o medicines...Aquests es presenten com "els bons", com els globalitzadors.

Al contrari, la premsa etiqueta com "els antiglobalitzadors" els que pretenen un món sense fronteres - sobretot per a les persones -, els qui reclamen un repartiment per a tothom més just i equilibrat dels béns, serveis, informació, etc. La ideologia dominant aconsegueix que els que parlen d'una autèntica globalització passin per "els dolents" de la pel·lícula i se'ls mal etiqueti de moviments "antiglobalització".

Jo rebutjo la paraula antiglobalització que els mitjans de comunicació ens atribueixen. El combat es dona, en realitat, entre els que volem una globalització inclusiva, basada en la cooperació i la seguretat, i aquells que volen que totes les decisions les prengui el mercat.

Els Objectius del Mil·lenni, un repte per al 2015

Els indicadors apunten que en molts països no s'assoliran

A l'any 2000 les Nacions Unides van establir 8 objectius destinats a millorar, abans del 2015, diferents dimensions del desenvolupament. Aquest fenomen no s'entén només com creixement econòmic. S'equipara a la distribució equitativa de les riqueses i a un estat on es puguin desenvolupar els drets fonamentals.

L'exploatació infantil és conseqüència de la pobresa

Beronika Garrosa

beronikagarrosa@mansunides.org

Molts d'aquests Objectius impliquen sobretot als Governos, però també s'adrecen a organismes internacionals, ONGs, empreses i corporacions transnacionals, etc. Els ODM no són tasques exclusives pels països empobrits, de fet hi ha un seguit de mesures (incloses a l'objectiu 8) especialment dirigides als països del Nord. Tots som responsables i del nostre compromís dependrà el seu compliment.

Objectius del mil·lenni

Els estats membres de Nacions Unides van aprovar vuit objectius de desenvolupament. Pretenen que es compleixin el 2015:

1. Eradicar la pobresa extrema i la fam
2. Aconseguir l'educació primària universal
3. Promoure la igualtat de gènere i l'autonomia de la dona
4. Reduir la mortalitat infantil
5. Millorar la salut materna
6. Combatre la Sida, la malària i altres malalties
7. Garantir la sostenibilitat del medi ambient
8. Fomentar l'associació mundial per al desenvolupament

Mans Unides junt amb altres entitats ha iniciat una campanya de pressió per aconseguir aquests objectius i demanar més esforços i major compromís als Estats.

SITUACIÓ ACTUAL

No obstant això, els resultats que ofereixen els informes de Nacions Unides sobre la situació social del món cada any són desesperançadors. Les desigualtats en matèria de sanitat i educació s'amplien

cada cop més, sobretot a l'Àfrica i en algunes parts d'Àsia. Als països del Sud hi ha grans dificultats d'accés a medicaments, i les condicions del treball es deterioren no sols en el Sud. L'esgotament dels recur-

sos i els desastres climàtics ens alerten de la fragilitat actual del nostre ecosistema. És necessari prendre's seriosament aquests ODM perquè en aquest moment avançem en la direcció equivocada.

IMPLICA'T!

www.alternativaglobal.org

PROPOSTES PER CANVIAR EL MÓN

A nivell col·lectiu...

APLICACIÓ TAXA TOBIN

Consisteix en un impost internacional uniforme del voltant al 0,05% sobre totes les transaccions en divises. L'objectiu seria dissuadir els especuladors ja que amb la taxa no els sortiria a compte l'especulació contínua de moneda. Amb els considerables diners recaptats, es podrien finançar programes útils en el terreny econòmic, social i ecològic (Attac).

TRIBUNAL PER ALS CONFLICTES FINANCERS

Creació d'un tribunal internacional d'arbitratge per resoldre aquests conflictes financers internacionals derivats del pagament del deute extern. Un mecanisme just i transparent al que es sotmetin acreedors i deutors i en el que pugui participar la societat civil dels estats implicats.

REFORMA INSTITUCIONS

Les institucions internacionals (NNUU, BM, FMI, OMC...) han de reformular-se per assolir unes polítiques econòmiques, comercials, socials i ambientals globals que tinguin en compte els interessos de tot el món, sobre tot dels països empobrits, i per poder solucionar els greus problemes de pobresa i desigualtat que són conseqüència de les seves actuacions.

A nivell individual...

COMERÇ JUST

És un sistema comercial basat en el respecte, el diàleg i la transparència que busca una major equitat en el comerç internacional. Contribueix al desenvolupament sostenible al oferir millors condicions comercials i assegurar els drets de productors i treballadors, especialment al Sud. Posa èmfasi en el benefici social i no només en l'econòmic.

CONSUM RESPONSABLE

És canviar l'actitud a l'hora de consumir. No es tracta simplement d'una elecció entre marques, sinó d'un replantejament de la manera de consumir. Preguntem-nos primer si realment necessitem d'allò que anem a consumir, i en cas de fer-ho, quina de les opcions que ens ofereix el mercat ens sembla més encertada en funció dels criteris de cadascú.

BANCA ÈTICA

Els bancs ètics garanteixen que la inversió dels diners que dipositen el seus clients es destina a àrees del Tercer Sector (solidaritat, cooperació, microcrèdits...). Fan un ús ètic dels diners i no inverteixen en empreses d'armament, contaminants o que no respecten els drets humans o laborals. Tenen en compte altres criteris més enllà dels beneficis.

www.alternativaglobal.org

UN ALTRE MÓN ÉS POSSIBLE
La web www.alternativaglobal.org permet aprofundir en els continguts de la campanya sobre la globalització "Fem del món la terra de tothom"

INFORMA'T.
Lloc on pots consultar nombrosos articles sobre la globalització, enllaços a webs especialitzades i bibliografia

PARTICIPA
Lloc on penjar les teves propostes (textos, fotos, animacions i vídeos). A la Galeria se seleccionen els millors treballs del Nord i del Sud

IMPLICA'T
Apartat on pots adherir-te a les accions de pressió política que planteja la xarxa Alternativa Global per tal de construir un món més just

MOU-TE
Aquí trobaràs algunes propostes transformadores. Canvia la teva vida per canviar el món!

ACTIVITATS

**Informa't!
Participa!
Implica't!
Mou-te!**

Mans Unides està treballant des del 1960 per canviar el món

Les dues línies de treball de l'entitat són el finançament de projectes de desenvolupament i la sensibilització

Mans Unides impulsa la campanya de sensibilització "Fem del món la terra de tothom". És una de les principals ONG de desenvolupament espanyoles.

Elvira Piña

epina@mansunides.org

Mans Unides és una organització no governamental catòlica, de voluntaris, que des de 1960 lluita contra la fam, la misèria i l'explotació que ofeguen els països del Tercer Món, on milions d'éssers humans ni tan sols tenen cobertes les seves necessitats bàsiques.

Al llarg d'aquest temps, l'acció de Mans Unides ha permès salvar moltes vides i millorar la situació de milions de persones, a 75 països d'Àsia, Àfrica, Amèrica i Oceania.

Foto: Eduard Moreu

Mans Unides ha finançat 25.000 projectes de desenvolupament a més de 100 països

COM ACTUA

Al Tercer Món, Mans Unides finança projectes de desenvolupament comunitari sorgits de la iniciativa de les mateixes poblacions locals: creació d'hospitals i escoles, construcció d'habitatges, producció d'aliments, accés a l'aigua potable, l'energia i altres recursos bàsics, etc.

Els diners arriben directament al seu destí sense passar per cap intermediari. Mans Unides supervisa els progressos dels projectes i publica un balanç anual de realitzacions, a fi de donar la màxima transparència a la seva actuació.

Al nostre país, Mans Unides informa i sensibilitza la població i les institucions públiques, a fi de contribuir a impulsar un esperit col·lectiu de solidaritat, del qual sorgeixin iniciatives

efectives en la lluita contra la fam i la pobresa.

Per tal d'assolir els seus objectius, Mans Unides compta amb la col·laboració desinteressada de persones, parròquies, comunitats religioses, escoles, institucions, mitjans de comunicació, empreses, fundacions, entitats cíviqes, grups de joves i altres col·lectius.

COM ES FINANÇA

És la societat civil qui fa possible la tasca humanitària de Mans Unides tot aportant la major part dels recursos de l'entitat. Altres fons provenen d'institucions públiques. Durant l'últim any, l'aportació de la societat civil va suposar 7 de cada 8 euros rebuts per Mans Unides.

Més de 4.500 voluntaris

El voluntariat és una de les nostres riqueses més grans, ja que la gran majoria dels 4.500 membres de Mans Unides són voluntaris que col·laboren de forma continuada al llarg de l'any. Els llocs de més responsabilitat de l'organització són ocupats per voluntaris, i el seu nombre s'eleva fins a 15.000 en el moment de més activitat: la nostra campanya de febrer. Només un reduït nombre de persones contractades assumeixen les tasques que, per la seva preparació tècnica i dedicació, no poden ser cobertes per voluntaris.

Per portar a terme des de l'activitat d'estudi i finançament de projectes de desenvolupament, fins a la sensibilització de la població, Mans Unides compta amb la seva inestimable col·laboració.

A les nostres seus, els voluntaris realitzen activitats molt diverses. Als Serveis Centrals, s'elaboren els materials de cada campanya, s'estudien sol·licituds i el desenvolupament de projectes, i es realitzen tasques administratives. A les nostres 71 delegacions, es difon el material de sensibilització i es realitza la "feina de carrer", apropant Mans Unides a la societat en general.

Mans Unides està present a tota Espanya per mitjà de 71 delegacions

Contactes delegacions a www.manosunidas.org

Telèfons de contacte de les delegacions regionals i comarcals de Mans Unides de Catalunya i Balears

CATALUNYA

BARCELONA: 93 487 78 78
Anoia: 93 819 01 64
Cerdanyola del Vallès: 93 692 23 21
Gelida: 93 779 11 82
Ripoll: 93 692 15 79
Sabadell: 93 725 75 19
Sant Cugat del Vallès: 93 487 78 78
Terrassa: 93 783 65 20
Vallès Oriental: 93 870 62 49
Vilafranca del Penedès: 93 890 2317
Vilanova i la Geltrú: 93 893 48 43

GIRONA: 972 200 525
Banyoles: 972 575 046
Calella de la Costa: 93 769 20 86
Figueres: 93 779 11 82
Malgrat de Mar: 93 765 31 69
Palamós: 972 315 695
Sant Coloma de Farners: 972 840503

LLEIDA: 973269104
Albarrac: 973 756 631
Alguair: 973 756 631
Almacellas: 974 425 255
Alpicat: 973 736 037
Artesa de Lleida: 973 167 605
Bell-Lloc: 973 560 220
Borges Blanques: 973 142 059
Juncosa: 973 128 108
Juneda: 973 150 136
Montoliu: 973 720 289
Rosselló: 973 730 028
Torres de Segre: 973 796 069

SOLSONA (Bellpuig) 973 320 183
Ametlla de Merola: 93 820 48 98
Anglesola: 973 308 202
Baga: 93 824 43 65
Balsareny: 93 839 66 95
Berga: 93 821 37 14
Cardona: 93 869 11 61
Casserres: 93 823 42 43
Cervera: 973 630 446
El Palau d'Angl: 973 601 890
Gironella: 93 825 02 73
Gombrès: 973 712 800
Mollerussa: 973 602 297
Navàs: 93 839 07 88
Ogern: 973 462 763
Pobla de Lillet: 93 823 60 08
Sant Llorenç de M.: 973 492 252
Sant Ramon: 973 524 359
Solsona: 973 482 852

Tàrraga: 973 312 787
Verdú: 973 348 101
Vilanova de Bellpuig: 973 324 041
Vila-Sana: 973 602 967

TARRAGONA: 977 244 078
Alt Camp: 977 612 480
Baix Camp: 977 312 023
Baix Penedès: 977 687 827
La Conca: 977 861 245
Priorat: 977 365 885
Tarragonès: 977 290 717
Urgell-Garrigues: 973 330 159

TORTOSA: 977511428
Amposta: 977 700 003
Benicarló: 964 471 482
Gandesa: 777 420 581
La Sénia: 977 713 519
Mora d'Ebre: 977 401 793
Morella: 964 173 021
Vinaròs: 964 450 152

URGELL: 972 880 507
Agramunt: 973 390 239
Andorra: 00.376 865.196
Artesa de Segre: 973 445 693
Balaguer: 937 445 966
Guissona: 973 550 136
La Fuliola: 973 570 075
Seu d'Urgell: 973 352 453

VIC: 93 886 15 55
Artes: 93 830 54 79
Campdevàno: 972 730 791
Castellterçol: 93 866 86 53
Centelles: 93 881 24 35
Moia: 93 820 83 65
Igualada: 93 804 92 23
Manlleu: 93 851 10 21
Manresa: 93 873 35 90
Montesquiu: 93 852 90 74
Prats de Lluçanès: 93 856 06 54
Ripoll: 972 700 083
Sallent: 93 837 04 62
Sant Boi de Lluçanès: 93 857 81 49
Sant Feliu de Codines: 93 866 03 42
Sant Hipòlit de Voltregà: 93 857 1185
Sant Julià de Vilatorrada: 93 812 23 86
Sant Quirze de Besora: 93 855 01 99

BALEARS

EIVISSA: 971 312 774
MALLORCA: 971 718 911
MENORCA: 971 36 99 36

ONG's col·laboradores de la campanya "Fem del món la terra de tothom"

Càritas

www.caritasbcn.org

Càritas és una ONG catòlica que treballa per als més necessitats oferint ajuda i assistència en situacions de necessitat urgent. Acull persones que viuen amb greus dificultats i els encamina cap a la pròpia integració social mitjançant accions de formació i de promoció personal. Càritas disposa d'espais de formació i d'acollida on treballar junts per canviar les coses, lluitar contra la pobresa i promoure la justícia.

Justícia i Pau

www.justiciaipau.org

Justícia i Pau és una entitat cristiana que actua a Catalunya des del 1968 i la seva finalitat és la defensa dels drets humans, la lluita contra la pobresa i la marginació, la promoció del desenvolupament dels països empobrits i la difusió de la cultura de la pau. Amb aquestes finalitats, Justícia i Pau tracta d'informar la ciutadania i d'influir sobre l'acció dels governants, mitjançant campanyes de sensibilització.

Vols

www.ongvols.org

És una associació sense ànim de lucre per a la cooperació i solidaritat amb els infants i joves dels països en vies de desenvolupament. La missió de VOLS es centra en tres àmbits: promoció del voluntariat, educació per al desenvolupament i projectes de desenvolupament. Aquesta associació treballa des del camp de l'educació amb les comunitats locals d'Àfrica i de l'Amèrica Llatina (Brasil, Perú i Paraguai).

Alternativa 3

www.alternativa3.org

És una organització de Comerç Just i Solidari que es dedica a comercialitzar productes d'alimentació, tèxtils i artesanies, que provenen de grups d'artesans i productors dels països del Sud. Difonen els principis del Comerç Just considerant que el desenvolupament va lligat al creixement econòmic i la justícia social. Garanteixen que els seus proveïdors compleixen els criteris bàsics que defineixen el comerç just.

Mans Unides recapta 60,8 milions d'euros el 2005

Aquesta recaptació suposa un increment respecte l'any anterior del 31,3%

Un cop tancat l'exercici 2005 i feta l'auditoria pertinent, Mans Unides publica el balanç de l'any passat. A tot l'estat espanyol, Mans Unides va recaptar un total de 60,85 milions d'euros, la qual cosa suposa un increment del 31,3% respecte l'any anterior.

Mercè Sancho
mercesancho@mansunides.org

Del total de la recaptació de l'any 2005, 50,2 milions d'euros provenen del sector privat, que representen un increment del 29,7% respecte l'any 2004, i 10,6 milions d'euros del sector públic, que suposen un augment del 39,6%.

AUGMENT EXCEPCIONAL

Aquest increment en la recaptació respecte l'any 2004 es deu en gran part a dos fets excepcionals: l'emergència del tsunami que va sacsejar el sud-est asiàtic al desembre del 2004 i la donació particular d'una herència de 8 milions d'euros que es va produir a la delegació de Sant Sebastià de

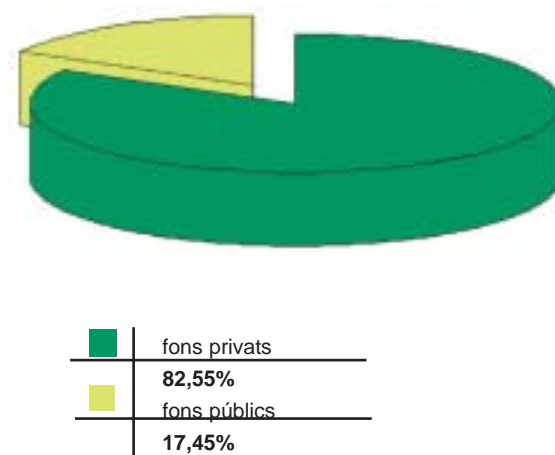
Foto: Bru Rovira

OPERACIÓ ENLLAÇ. Una forma de col·laborar i conèixer millor aquestes poblacions del Tercer Món és l'Operació Enllaç. Aquesta iniciativa de Mans Unides posa en contacte un col·lectiu del nostre entorn més proper, ja sigui un centre d'ensenyament, una parròquia, una empresa o un ajuntament local, per exemple, amb un projecte del Sud. Així, s'apropa la població espanyola a aquests països, a la seva realitat i a les seves gents a través de Mans Unides.

Mans Unides. Pel que fa a les delegacions de Catalunya i Balears es van recaptar gairebé 6 milions d'euros que, comparat amb el 2004, també representa un augment d'un

13,35%. Mans Unides agraeix l'esforç de tots els voluntaris, entitats, parròquies i persones que s'organitzen cada any per recaptar fons per als projectes de desenvolupament.

Origen dels ingressos

Ingressos de les delegacions catalanes i balears

	Ingressos	% 2004-2005
Barcelona	3.030.078,90 €	19,20%
Girona	487.820,60 €	10,60%
Lleida	187.797,99 €	16,50%
Solsona	207.315,14 €	34,50%
Tarragona	396.836,50 €	23,10%
Tortosa	230.923,79 €	-14,30%
Urgell	96.381,12 €	-11,90%
Vic	295.280,49 €	19,00%
Eivissa	185.553,12 €	-2,70%
Mallorca	507.165,29 €	33,10%
Menorca	219.862,21 €	19,80%
Total	5.845.015,15 €	13,35%

Foto: Núria Udina (Khong Tamsasat)

Els projectes milloren les condicions de vida del Sud

Més de 800 projectes a 60 països del Sud

Elvira Piña
epina@mansunides.org

Juntament amb la sensibilització, el finançament de projectes de desenvolupament a països del Sud és una línia fonamental d'actuació de Mans Unides. Durant 2005, Mans Unides ha aprovat un total de 875 projectes de desenvolupament a 60 països.

Els projectes persegueixen objectius concrets que a més enforteixen el teixit social i promouen el grup humà com a subjecte col·lectiu. Mans Unides supervisa els progressos dels projectes i publica un balanç anual de realitzacions, a fi de donar la màxima transparència a la seva actuació.

Les propostes arriben des del Sud

- ▶ A l'àrea de projectes de Mans Unides es realitza primer un esforç permanent d'anàlisi de la realitat dels diferents països amb els que col·laborem.
- ▶ Després s'estudien de forma col·lectiva totes les propostes a partir dels criteris de valoració de projectes de Mans Unides. En la seva aprovació no es fa cap distinció per raça, religió o país.
- ▶ En tot moment es manté un diàleg molt fluïd, una comunicació directa amb els beneficiaris. De fet demanem la participació activa de la població beneficiada.
- ▶ Mans Unides intenta no ser únicament una font de finançament, sinó que realitza un seguiment de tota l'evolució del projecte, la qual cosa és la millor garantia que els fons que es reben de la societat espanyola es destinen al seu objectiu concret.
- ▶ Els diners arriben directament al seu destí sense passar per cap intermediari. Es realitzen uns 50 viatges anuals per veure el treball sobre el terreny.

Gràcies

... a tots els que fan possible que el món canviï

Gràcies per col·laborar amb nosaltres

Cinc prioritats en la promoció del desenvolupament

El finançament de projectes de desenvolupament a països del Sud és una línia prioritària d'acció de Mans Unides. Es tracta d'iniciatives que ens fan arribar les contraparts i que Mans Unides segueix i avalua durant totes les etapes del projecte.

Foto: Pepe Ferrer

PROMOCIÓ SANITÀRIA

Projectes per millorar la salut i prevenir enfermetats en la població local.

Foto: Eduard Moreu

PROMOCIÓ EDUCATIVA

Projectes que tenen per objectiu la formació de la població infantil i adulta.

Foto: Anna Castillo

PROMOCIÓ AGRÍCOLA

Projectes que promouen les activitats agrícoles per millorar la vida dels camperols.

Foto: Eduard Moreu

PROMOCIÓ DE LA DONA

Projectes que milloren la situació de la dona i per promoure l'equitat de gènere.

Foto: Pepe Ferrer

PROMOCIÓ SOCIAL

Projectes per aconseguir millorar la qualitat de vida de les comunitats.

Els projectes de Mans Unides canvien la vida a moltes persones del Sud

Les delegacions de Catalunya i Balears van finançar el 2005 34 projectes a Àfrica, 13 a Àsia i 36 a Amèrica Llatina

Durant el 2005 les delegacions de Mans Unides a Catalunya i Balears han finançat 83 projectes de desenvolupament en 26 països diferents.

Mercè Sancho

mercesancho@mansunides.org

Delegació de BARCELONA

Índia: Emergència Tsunami: Ajuda per atendre 3.000 famílies mitjançant l'adquisició d'eines de cuina i mantes.

Índia: Programa comunitari d'atenció primària de salut.

Índia: Tsunami. Sol·liciten ajuda per adquirir 100 noves embarcacions.

Índia: Projecte de tractament d'aigües per a la prevenció de malalties.

Moçambic: Formació de 125 agents sanitaris per a la prevenció de la SIDA.

RD Congo: Dotació de les eines necessàries per a la millora de la producció artesanal a poblats aïllats de la selva.

Angola: Compra d'un vehicle per al trasllat de malalts greus.

Kenya: Col·laboració per a la construcció d'una llar-escola de secundària.

Camerun: Construcció d'un centre de formació professional per a 200 noies.

Moçambic: Ampliació d'una escola de formació professional per a dones.

Madagascar: Construcció i equipament d'una llar per a noies estudiants.

Ghana: Instal·lació, gestió i manteniment d'una xarxa de proveïment d'aigua potable.

Camerun: Rehabilitació d'un centre de formació de dones.

RD Congo: Equipament del material necessari per a 10 escoles de quatre barris perifèrics de Bukawu.

Senegal: Construcció i equipament d'un centre de salut mental.

Kenya: Aportació de materials per a la construcció de 19 escoles.

Kenya: Ampliació de la cobertura educativa a una zona rural.

Cofinançat pels Ajuntaments d'Abrebra, l'Ametlla del Vallès, Granollers, La Roca del Vallès i Sant Sadurní d'Anoia

Moçambic: Dotació de 30 bombes per pous, llavors i eines agrícoles.

Cofinançat per l'Ajuntament de Cerdanyola

Nicaragua: Dotació d'energia elèctrica a quatre comunitats rurals.

Colòmbia: Ampliació d'un centre de formació integral per a població desplaçada per la violència.

Equador: Programa de capacitat de dones per obtenir microcrèdits.

Perú: Consolidació d'equips de voluntaris per al treball social amb població marginada.

Brasil: Promoció social a barris marginals: Atenció a la infància i formació a les dones.

Bolívia: Equipament d'una escola-taller d'oficis per a joves, així com una biblioteca tècnica i pedagògica comunitària.

Brasil: Desenvolupament socioeconòmic de comunitats rurals mitjançant la seva formació.

Cofinançat pel Fons Català de Cooperació.

Bolívia: Dotació de pous d'aigua i sistemes de regadiu en 15 comunitats agrícoles.

Cofinançat pels Ajuntaments de Sabadell i Vilanova i la Geltrú

Guatemala: Desenvolupament integral en comunitats indígenes del Sur de Petén.

Cofinançat pels Ajuntaments de Vilafranca i St.Cugat del Vallès

Rep. Dominicana: Emergència Huracans. Autogestió comunitària i enfortiment a microempreses.

Cofinançat per la Fundació Caixa Sabadell

Perú: Millora de les condicions d'educació i salut per als pescadors

Cofinançat per la Generalitat de Catalunya

Brasil: Promoció social a barris marginals: Atenció a la infància i formació de dones.

Cofinançat per l'Ajuntament de Begues

Equador: Programa de capacitat de dones per a la gestió de microempreses.

Cofinançat per l'Ajuntament de Ripolllet

Brasil: Educació integral per a nens i nenes del carrer.

Cofinançat per l'Ajuntament de Sabadell

Bolívia: Sistemes de regadiu per millorar la seguretat alimentària.

Cofinançat per l'Ajuntament de Terrassa

Bolívia: Millora del sistema productiu i de les capacitats de les institucions.

Cofinançat per la Generalitat de Catalunya

Delegació d'EIVISSA

Índia: Promoció de la medicina natural per a 30 poblats.

Índia: Equipament d'un centre de

Foto: La Vanguardia

EMERGÈNCIES. Malauradament el 2005 va estar marcat per greus emergències. El 2004 va acabar amb un tsunami que va assolir el sud-est asiàtic, cobrant-se centenars de milers de víctimes. El 2005 es va tancar amb les tragèdies de l'huracà Stan a Amèrica Central i el terratrèmol al Pakistan. I enmig d'aquestes tres grans emergències a l'estiu la regió del Sahel patia una de les pitjors crisis de fam dels darrers anys. Mans Unides va enviar ajuts a través dels nostres socis locals.

formació dedicat a l'alfabetització d'adults.

Etiòpia: Construcció de quatre aules i un laboratori per Educació secundària.

Nicaragua: Criança de bestiar per a garantir la seguretat alimentària a petits camperols.

Nicaragua: Creació d'una red comunitària de salut que assegurí la formació preventiva comunitària.

Cofinançat pel Fons Pitiús

Brasil: Atenció sanitària a la població de les aldees Hupdè.

Cofinançat per l'Ajuntament de Sta. Eulàlia i St. Josep

Delegació de GIRONA

RD Congo: Autofinanciació d'un Centre de formació per a discapacitats.

Mauritània: Construcció d'una escola de primària

Etiòpia: Ajuda d'emergència a 250 nens orfes durant un període de 8 mesos.

RD Congo: Creació d'un centre de formació professional per a joves.

Etiòpia: Construcció d'una escola primària amb capacitat per a 460 alumnes.

Etiòpia: Construcció de bombes de peu per a dones agricultores.

Togo: Restauració d'un jardí d'infància.

Uganda: Programa d'educació d'adults, així com d'higiene i nutrició.

Rep. Dominicana: Aportació de recursos per a l'acondicionament de Centres d'assistència.

Nicaragua: Dotació d'un equip

per a un Centre educatiu

Brasil: Construcció del Centre comunitari de formació de nens i joves.

Delegació de LLEIDA

Índia: Construcció d'una tanca de protecció per a un internet de nenes i pel mobiliari.

Índia: Formar i capacitar a les dones amb tallers i cursos de prevenció sanitària.

Mali: Construcció d'un pou que els hi permeti disposar d'aigua permanentment.

Brasil: Subministrament de maquinària per a la implementació d'un taller de sabateria.

Delegació de MALLORCA

Sierra Leona: Ampliació d'un centre per a discapacitats i amputats

Sudan: Programa de millora de l'educació primària en una zona afectada per la guerra.

Equador: Construcció d'un centre d'atenció de nens i adolescents maltractats

Bolívia: Construcció de pous d'aigua i sistemes de reg en 15 comunitats agrícoles.

Cofinançat pel Fons Mallorquí

Delegació de MENORCA

Kenya: Construcció de l'escola secundària femenina a un barri marginal de Nairobi.

Bolívia: Formació de 60 agents per impartir tallers de diagnòstic de salut.

Delegació D'URGELL

RD Congo: Dotació de 50 kits d'eines i 2 bombes d'aigua.

República Democràtica del Congo: Construcció d'una premsa

d'oli amb un rendiment de 25 a 75 Kg d'oli l'hora.

RD Congo: Compra de 250 kg. de llavors de blat de moro millorades i adaptades.

RD Congo: Construcció d'un centre de formació professional per a joves.

Delegació de SOLSONA

Índia: Compra d'aliments bàsics (farina, arròs, oli, cereals) i atenció psicològica per als afectats del Tsunami.

Senegal: Construcció d'un centre d'acollida per a l'educació bàsica de nens.

Guatemala: Dotació d'equips i materials per a la capacitat tècnica de dones indígenes.

Brasil: Col·laboració per treballar amb 10 centres comunitaris d'educació infantil.

Guatemala: Construcció d'una cuina en un centre d'educació.

Delegació de TARRAGONA

Índia: Finançament de la rehabilitació d'un edifici escolar.

Índia: Més de mil tres-cents nens que ho han perdut tot amb el Tsunami han pogut tornar a l'escola.

Moçambic: Plafons solars per a un centre d'alfabetització.

Togo: Construcció de pous per tal de tenir accés a l'aigua potable.

Brasil: Compra de maquinària agrícola per a fer viable la producció de fruites de manera cooperativa.

Bolívia: Millora de la capacitat productiva de quatre comunitats.

Cofinançat per: Ajuntament de Cambrils

El Salvador: Projecte de prevenció de malalties de transmissió sexual.

Cofinançat per: Ajuntament de Reus

Delegació de TORTOSA

Índia: Ampliació de l'hospital de Sarsiwa.

Kenya: Equipament per a les escoles i escolarització d'un mínim de 3000 nens i nenes.

Brasil: Consolidació de les biblioteques i suport a la formació dels joves.

Equador: Construcció de noves escoles i capacitat per als professors.

Delegació de VIC

Índia: Programa de salut i desenvolupament a 20 poblats.

RD Congo: Creació d'un centre de formació professional a Kimpere

El Salvador: Escola i centre de formació professional, pastisseria, electricitat, costura per a 850 noies i noies a Guacotecti.

Perú: Dotació d'aigua potable a la zona de Cajamarca i formació de 6 cooperatives camperoles.

Un donatiu particular de 200.000 euros permet finançar dos projectes de Mans Unides a Bolívia

Mans Unides ha rebut un donatiu particular de 200.000 euros gràcies a la col·laboració d'una família de Terrassa. Aquesta donació permetrà finançar dos projectes de desenvolupament a comunitats desfavorides de Bolívia.

Els veïns del barri de Morros Blancos, a la ciutat boliviana de Tarija, viuen en condicions d'extrema pobresa. Per a les dones, la situació empitjora degut a la manca d'educació i de recursos formatius.

Gràcies a aquest donatiu particular de Terrassa, Mans Unides podrà ajudar a aquestes dones. Per aconseguir-ho, es crearà un centre de capacitat laboral i s'impartiran cursos de formació professional, que beneficiaran a un total de 600 dones. A més, uns 96 joves i adults podran seguir cursos de reciclatge i es crearà una escola bressol per a uns 40 nens.

El donatiu d'aquesta família terrassenca permetrà donar suport a un altre projecte de desenvolupament. Es tracta d'un treball educatiu a les comunitats d'indígenes guaranis de Bolívia.

Aquesta ètnia boliviana es troba dispersa en diferents regions del país. i això fa difícil que es puguin reunir el nombre mínim d'alumnes per formar centres escolars. Molts nens i nenes en edat escolar no tenen l'oportunitat d'aprendre. El projecte de Mans Unides beneficiarà unes 880 persones, entre estudiants de primària, secundària i mestres. Es construiran dos internats.

IMPLICA'TI!

Fes-te'n soci

www.mansunides.org

Exposicions i activitats per sensibilitzar sobre els efectes de la globalització

La campanya "Fem del món la terra de tothom" es dirigeix especialment al pran públic i al món de l'educació

L'exposició audiovisual "Fem del món la terra de tothom" es va engegar el 14 de juny de 2005 a l'Estació Barcelona Sants, coincidint amb la inauguració del Fòrum Social de la Mediterrània (FSMed). Aquesta exposició és l'element central d'una gran campanya sobre la globalització organitzada per Mans Unides amb el suport de Càritas, Justícia i Pau, Vols i Alternativa 3. Les activitats dirigides al món de l'educació giren al voltant de 16 exposicions mòbils que es complementen amb nombrosos materials didàctics.

Daniel Ortiz
dortiz@mansunides.org

En el context del trienni dedicat a sensibilitzar sobre la globalització, la delegació de Mans Unides de Barcelona ha impulsat una campanya de sensibilització en espais de gran afluència de públic. Després de la seva inauguració a l'Estació Barcelona Sants, l'exposició audiovisual ha recorregut els principals centres comercials de l'àrea de Barcelona, l'Aeroport i diverses Universitats.

A la instal·lació audiovisual es projecten imatges que flueixen d'una pantalla a una altra al ritme de la banda sonora, amb l'objectiu que l'espectador visqui una experiència sensorial que el faci reflexionar sobre les contradiccions de l'actual model de globalització neoliberal i l'impulsi a l'acció. L'audiovisual, realitzat per Alba Ortiz, desenvolupa en breus videoclips les diferents cares de la globalització, acompanyats d'infogràfics animats. En el bloc final es planteja que hi ha alternatives al model de globalització neoliberal i que és possible humanitzar la globalització. Es mostra la protesta del moviment altermundista i les seves reivindicacions. El vídeo acaba interpel·lant l'espectador

("I tu què pots fer?"), invitant-lo a prendre consciència i passar a l'acció.

A la sortida hi ha un córner interactiu, amb dos ordinadors connectats a Internet, que permeten visitar el web www.alternativaglobal.org i adherir-se a la campanya d'abolició del Deute Extern "Sense dubte, sense Deute", liderada també per Mans Unides, Càritas i Justícia i Pau.

Les claus de la globalització s'expliquen a través de diversos videoclips

La presentació de la campanya es va fer al Fòrum Social de la Mediterrània

L'exposició audiovisual circula per espais de gran afluència de públic

Andreu Buenafluente ha gravat les falques de ràdio

Col·laboradors

Els principals mitjans de comunicació de Catalunya - TV3, Catalunya Ràdio, La Vanguardia, Td8, Rac 1, etc. - i les institucions públiques - Generalitat, Diputació i Ajuntament de Barcelona, etc - col·laboren en aquesta campanya de sensibilització sobre la globalització impulsada per Mans Unides. **Andreu Buenafluente** ha gravat la falca de ràdio i la prestigiosa agència de publicitat **Bassat Ogilvy** ha produït tres espots de televisió.

Córner interactiu i botiga de comerç just

Concurs de vídeos web sobre la globalització

Georgina Vives
georgina@mansunides.org

En el marc de la campanya "Fem del món la terra de tothom", Mans Unides convoca un concurs de vídeos, fotomuntatges i animacions Flash amb l'objectiu de fomentar la participació en tots els suports digitals.

Els treballs presentats es publicaran a la web de la campanya www.alternativaglobal.org i els millors vídeos i animacions es projectaran a l'exposició audiovisual al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona CCCB.

Els vídeos s'envien i es visualitzen a través de la web de la campanya www.alternativaglobal.org

Qualsevol tema relacionat amb la globalització pot inspirar un vídeo o animació d'1 minut de duració aproximada-

Es pot participar enviant textos, fotos, dibuixos, fotomuntatges, animacions i vídeos

Els treballs seleccionats s'exhibiran al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona CCCB

ment. Els originals es poden enviar en format web a 320 x 240 a través del formulari que hi ha a la secció Participa! de la web. Els treballs seleccionats s'hauran d'enviar en un DVD en format AVI.

PARTICIPA!

Concurs de vídeos i animacions flash. Informa't i penja les teves propostes a la web www.alternativaglobal.org

Els seleccionats s'exposaran a l'exposició d'audiovisuals durant el mes de desembre al CCCB

Propostes de sensibilització per a instituts i escoles

La campanya "Fem del món la terra de tothom" ofereix nombroses activitats i materials didàctics a educadors

L'exposició audiovisual i la web de la campanya tenen una extensió en les exposicions mòbils. Es tracta de 16 exposicions formades per 12 plafons de fàcil muntatge que s'ofereixen en préstec a centres educatius, centres cívics i ajuntaments de tot Catalunya.

Daniel Ortiz
dortiz@mansunides.org

Els plafons d'aquestes exposicions estan encapçalats per un dibuix humorístic que resumeix amb agudes cadascun dels temes clau de la globalització. La informació que aporta el còmic en un primer nivell de lectura es desenvolupa en el plafó mitjançant frases significatives, fotos, infogràfics i xifres impactants que criden l'atenció i inviten a la reflexió.

Els alumnes dels centres educatius que exposen la mostra de petit format poden treballar el tema de la globalització amb el suport de nombrosos materials educatius, que es detallen al requadre adjunt i que es faciliten gratuïtament.

L'exposició mòbil es complementa amb la web alternativa global i amb xerrades

MATERIALS EDUCATIUS GRATUÏTS

► Guia didàctica

Mans Unides ofereix gratuïtament a tots els alumnes que treballin l'exposició sobre la globalització, una guia didàctica que reproduceix els 12 plafons i els complementa amb textos i xifres. També proposa activitats per als alumnes a través de la web de la campanya www.alternativaglobal.org.

► Guia del professor

Aquest llibret està pensat com a eina per als educadors que vulguin aprofundir i treballar en el contingut dels 12 plafons de l'exposició sobre la globalització. L'autor, **Eduard Moreu**, apunta interessants propostes sobre com educar sobre la globalització.

► DVD "El senyor dels Mosquís"

La trilogia de "La comunitat de les mosques" resumeix la globalització en quatre pilars fonamentals: el neoliberalisme, les multinacionals, la tecnologia i l'homogeneïtzació cultural, amb l'objectiu de motivar els estudiants a continuar la història, valorant quines són les conseqüències d'aquest model.

► Fitxes d'activitats

Mans Unides també ofereix als centres educatius carpetes didàctiques per a Secundària, Primària i Infantil sobre la globalització, amb nombroses fitxes d'activitats per a la classe.

ESPECTACLES SOLIDARIS

Ideal per festes i fires solidàries, centres cívics, institucions, universitats...

Sol·licita el catàleg a : beronikagarrosa@mansunides.org

Organitza :
Mans Unides
www.mansunides.org Tel: 93 487 78 78

Amb el suport de :
CATALUNYA RÀDIO
L'AVANGUARDIA
RÀDIO 3

Per aprofundir més, també hi ha disponibles xerrades o conferències sobre diferents aspectes de la globalització. Per a més informació sobre l'oferta de la campanya "Fem del món la terra de tothom", consulteu la web www.alternativaglobal.org o truqueu al telèfon 93-487 78 78.

Espectacles que fan pensar

El taller-concert **Alternativa global**, a la UAB

Mans Unides té àmplia experiència en la utilització de l'espectacle com a eina de sensibilització. Des del 2002 organitza com a activitat lúdica i de conscienciació l'acció "Actuem! Un altre món és possible". Sota aquest lema presenta una oferta d'espectacles de gran qualitat, que ens apropen d'una forma amena a la realitat dels països del Sud i denuncien les estructures

injustes que condemnen milions de persones a la misèria. L'Actuem! es fa cada any a les Festes de la Mercè de Barcelona i s'ha programat a la Fira de Teatre de Tàrraga, i a nombroses poblacions de l'àrea de Barcelona. La Diputació de Barcelona subvenciona cada any algun espectacle al seu catàleg d'activitats de sensibilització per a Ajuntaments.

OFERTA

► CONCERTS

Destaca el taller-concert "Alternativa Global" d'El Sobrino del Diabolo, que combina cançons de denúncia sobre la globalització amb divertits monòlegs. En un format similar està la proposta del **Dr. Fargo**.

► TEATRE

Al catàleg hi ha diverses obres de teatre que han sobresortit pel seu èxit. "El que el Nord s'endugué" explica de forma irònica els mecanismes de saqueig del deute extern. Una altra obra que arrenca les rialles del públic és "Sigui vostè un globalitzador i escampi el terror".

► INFANTIL

L'oferta d'espectacles infantils és molt àmplia. Entre els artistes amb més èxit destaquen **Micro Troupe**, **La Pallassa Mandarina**, **Berto Concerto**, i **Lapsus**.

"Sens dubte, sense deute" pressiona per la cancel·lació del deute al Sud

La campanya està impulsada per Mans Unides i compta amb el suport de Càritas, Justícia i Pau, Confer i Redes

Els objectius principals de la campanya són recordar a la societat civil que el problema del Deute Extern és prioritari no només per als països del Sud, sinó també per als països del Nord, i aconseguir que la societat es comprometi amb els ODM i l'erradicació de la pobresa.

Beronika Garrosa
beronikagarrosa@mansunides.org

Cinc institucions de l'àmbit de les ONGs estatals, amb un total de 47 entitats, s'han unit per dur a terme una campanya sobre el Deute. Té com objectius informar i dinamitzar a la societat, promoure el debat públic en torn al voltant d'aquest problema i aconseguir mesures polítiques concretes de cancel·lació i conversió del deute que els països empobrits tenen amb l'estat espanyol. Amb aquesta finalitat ja s'estan recollint signatures on reclamem als partits polítics que es

Foto: Mans Unides

Acte de presentació de la campanya a Madrid amb els representants de les ONGs

comprometin amb els ODM i a acabar amb la pobresa.

OBJECTIUS DEL MIL·LENNI
El deute extern és un greu impediment per al compliment dels ODM. Per aconseguir les

metes proposades és necessari que els països empobrits puguin invertir en el seu desenvolupament (ensenyament primari, sanitat, etc.) i no bolcar tots els seus esforços al pagament del deute. Cal que recuperin la

seva sobirania alimentària per produir i consumir el que necessiten en lloc de produir per a l'exportació. Han de disposar dels seus recursos per respondre a les necessitats bàsiques de la seva població.

ANTECEDENTS

Deute Extern, Deute Etern?

1 milió de signatures es van recollir a la campanya anterior

Conscients de la gran problemàtica que suposa el Deute Extern per a les poblacions dels països del Sud, Mans Unides va culminar l'any 2001 la campanya "Deute Extern, Deute Etern" que es va llançar en ocasió del Jubileu 2000. Aquesta campanya va aconseguir, amb el suport d'un milió de signatures, situar el problema del Deute i l'eradicació de la pobresa en un primer pla de

sensibilització pública i de reivindicació política.

No obstant això, al final d'aquesta etapa moltes de les reivindicacions de la campanya van quedar sense resposta i moltes de les promeses del govern van caure en l'oblit. Per això, les ONGs impulsores de la campanya del 2000 hem decidit llançar una nova campanya i noves accions sota el lema "Sens Dubte, Sense Deute".

IMPLICA'TI

Fes-te'n soci
www.mansunides.org

Material didàctics per tots els nivells educatius

Estan disponibles a la web de la campanya

Aquests poden descarregar-se també a través d'internet des de la pàgina alternativaglobal.org. Els materials incorporen també un joc de taula i un vídeo que es pot baixar tot plegat de la mateixa web.

A la web de la campanya www.sindudasindeuda.org hi han materials didàctics per treballar el deute extern amb grans i petits.

La campanya "Sens Dubte Sense Deute" no s'oblida de l'àmbit de l'educació i incorpora una secció de materials educatius per conèixer i treballar el tema del deute a les aules. Som conscients que l'educació és el motor del canvi i per això emfatitzem la seva difusió en els espais educatius. Són materials que comprenen totes les edats, des d'educació infantil fins a adults i universitaris, i que poden descarregar-se còmodament des de la web de la campanya. Hem seleccionat alguns dels materials i els hem traduït al català.

TREBALLAR EL DEUTE

Els objectius generals que treballen aquests materials són diversos: d'una banda, donar a conèixer les precàries condicions en què viuen les persones en alguns països empobrits, relacionant aquesta situació de pobresa amb el deute extern, les injustes relacions econòmiques Nord Sud i la dependència de les seves economies respecte a les nostres. Per un altra, reflexionar sobre les possibles solucions existents i potenciar actituds de respecte, diàleg, solidaritat i compromís per la justícia a l'aula, per comprendre que aquestes actituds són les mateixes que es necessiten a nivell internacional per abordar el problema del deute extern. A les aules també comença el procés de canvi de les injustes regles del deute.

PROPOSTES D'ACCIÓ POLÍTICA

- ▶ **Cancel·lar el més aviat possible el deute dels Països Pobres Altament Endeudats (PPAE), Àfrica Subsahariana i Països Menys Adelantats**, i reduir el deute d'altres països més adelantats i de desenvolupament humà mig, amb un tractament eficaç i profund del problema del deute.
- ▶ **Vincular les operacions de deute amb inversions socials** amb l'objectiu d'assolir els Objectius del Mil·lenni.
- ▶ **Promoure en tots els foros internacionals l'establiment de noves regles financeres** que garanteixin la corresponsabilitat d'accedors i deutors en els antics i nous préstecs.
- ▶ **Promoure la creació d'un tribunal d'arbitratge** per resoldre els conflictes financers internacionals
- ▶ **Assegurar la transparència i la participació de la societat civil del Nord i del Sud** en els processos de presa de decisions sobre les operacions de deute (cancel·lacions, bescanvi i concessió de nous crèdits) tant en el marc bilateral com en les Institucions Financeres Internacionals (IFIs).

PROPOSTES D'ACCIÓ INDIVIDUAL

- ▶ **Prendre consciència del llast que suposa el deute extern per als pobles del Sud** mitjançant el coneixement del seu origen i conseqüències. Implicació a les campanyes.
- ▶ **Difondre la realitat de la crisi del deute per als Països del Sud** organitzant accions de sensibilització i assistint a sessions de formació i reflexió entorn aquest tema.
- ▶ **Ésser coherents i responsables quan consumim** i fem inversions perquè el deute extern està relacionat amb les injustes relacions comercials entre països. És important acostumar-nos a adquirir productes de comerç just, que garanteixin el respecte als drets humans i al medi ambient.
- ▶ **Informar-se sobre les conseqüències d'accions inversores a través de la Borsa (fons d'inversió i de pensions):** poden produir efectes perversos sobre les economies del Sud.
- ▶ **Movilitzar-nos perquè la ciutadania prengui consciència de que un altre món és possible i participar a les xarxes de moviments socials altermundistes.**

MOU-TE!
www.alternativaglobal.org

Campaña sin duda, SIN DEUDA

Toma conciencia de la carga que supone la deuda externa para los países empobrecidos, y de las acciones que se van a llevar a cabo para pedir su condonación.

Infórmate en: www.sindudasindeuda.org

¡Adhiérete a nuestra propuesta!

Càritas, Manos Unidas, Justicia y Paz

sin duda SIN DEUDA

Exposició sobre la globalització

FEM DEL MÓN LA TERRA DE TOT HOM

www.alternativaglobal.org

Mans Unides

Càritas
Diocesana de Barcelona

JP
JUSTÍCIA I PAU

WOLFS

ALTERNATIVA 3
www.alternativa3.com

ACD Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament

Generalitat de Catalunya

Diputació Barcelona xarxa de municipis

Consell Nacional d'Entitats

Àrea Metropolitana de Barcelona Mancomunitat de Municipis

3 TVCATALUNYA.COM

CATALUNYA RÀDIO

LA VANGUARDIA

Td8

RAC 1